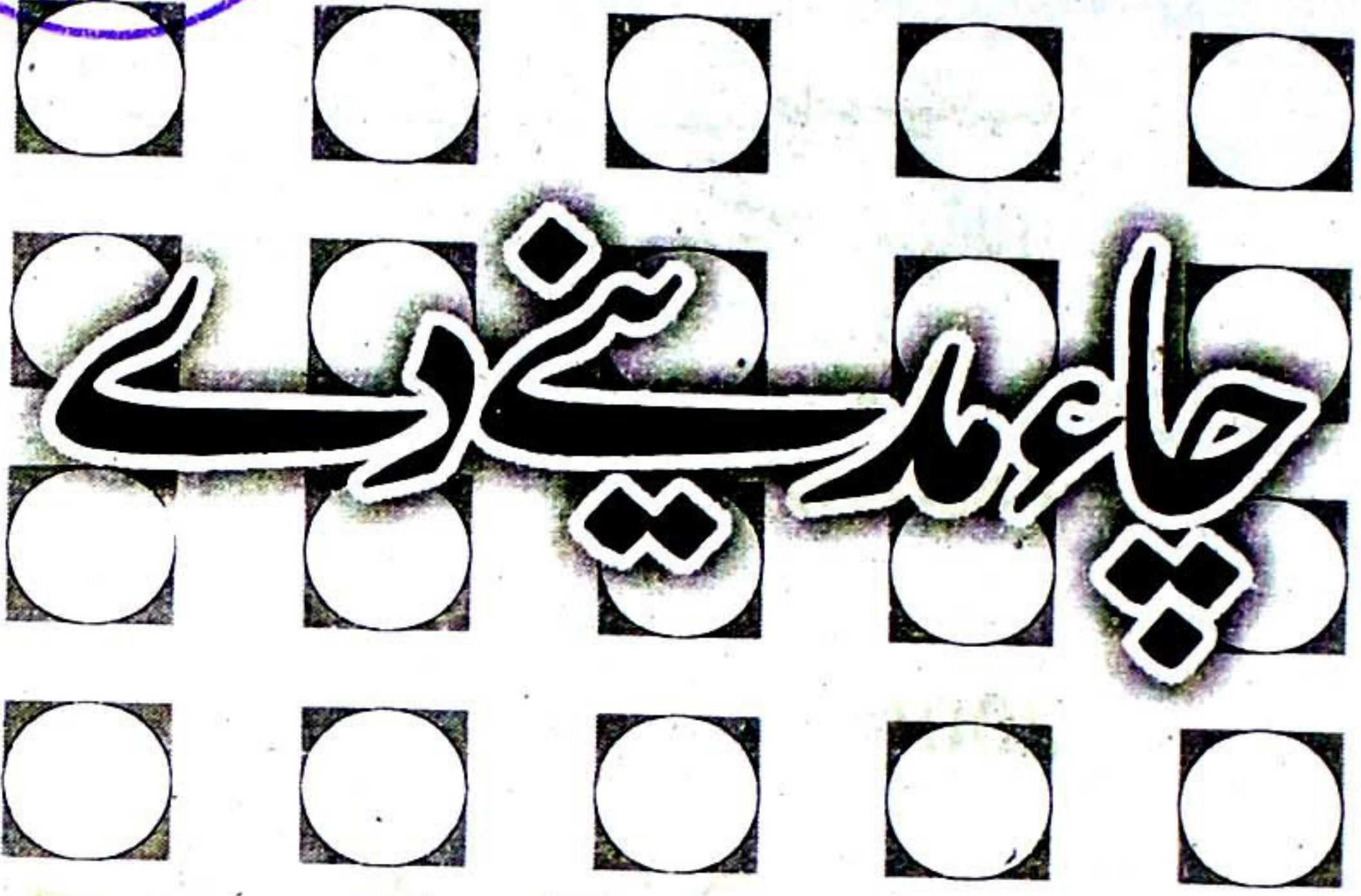


چاندینے

شاعر: حکیم عبدالحمید نظامی مترجم: جاوید قمر مولائی

اکبر الہ آبادی



مصنف

عبدالحمید نظامی

چاپ و ڈیزائن

For online reading log on
www.nizamipharma.com/books

اکبر نواز شہزاد

نیزام فارمیسی، ۴۰ اردو پورہ لاہور، فون: 37352022

11683

سبھے حق لکھاری دے

ناں کتاب _____ چاؤ مدینے دے
شاعر _____ حکیم عبدالحمید نظامی
مترجم _____ جاوید قمر مولائی
پہلا ایڈیشن _____ 01-08-2012
ٹائٹل _____
ہدیہ _____ 200/=

طابع محکمہ برائے تعلیم و ثقافت، حکومت پنجاب
بھائی گھسروہ، پھول نگر ضلع قصور
حکیم محمد حیدر حسن چشتی، محکمہ برائے تعلیم و ثقافت
ڈاکٹر سید احسن علی، محکمہ برائے تعلیم و ثقافت

ادارہ پنجابی لکھاریاں جیا موسیٰ شاہدرہ لاہور

042-37915721, 37920929

دفتر: نظامی ادبی سوسائٹی فیصل مارکیٹ پھول نگر

049-4510316, 0333-4375844

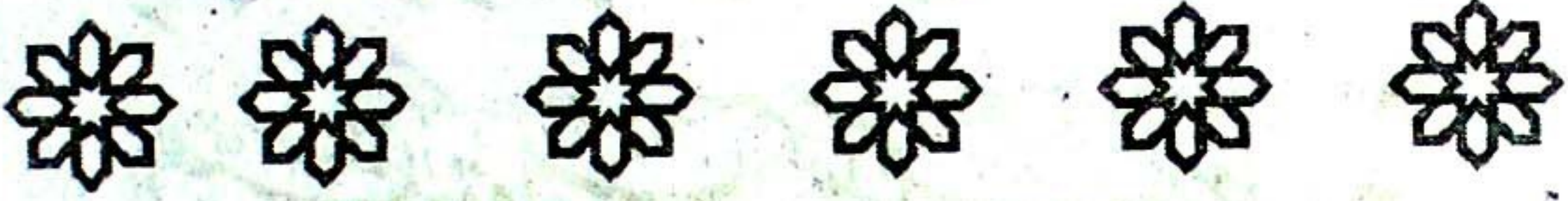
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ



آ کے مینوں وچ قبر دے کہن گے منکر نکیر
اے نظامی کوئی سنا نغمہ نبی سرکار دا

پہلے دل نوں کہندا ساں نعت لکھیا کر
ہن دل مینوں کہندا اے لکھ نعتاں ہور



بَلِّغِ الْعِلْمَ بِجَمَالِهِ

كَشَفِ الْدُّجْمَ بِجَمَالِهِ

حَسُنْتَ بَيْنَ خُصَالِهِ

صَلُّوا عَلَيَّ وَآلِهِ

نذر عقیدت

میرے مرشد میرے ہادی

الحاج سید سردار عالم شاہ گیلانی

چشتی نظامی سیالویؒ

سید اسد الحسنین گیلانی ایم اے ایل ایل بی

سید ضیاء الحسن گیلانی چشتی نظامی سیالوی ایم اے ایل ایل بی

آستانہ عالیہ چشتیہ نظامیہ جمیر نگر نزد نکانہ صاحب چک 560 گ

ب تحصیل جڑانوالہ ضلع فیصل آباد

ہوراں دی خدمت وچ انتہائی عقیدت تے محبت نال پیش کرناں

جے منظور کرن سرکار

عبدالحمید نظامی

0333-4255317

انتساب

اپنے استاد محترم

الحاج صوفی اصغر علی اصغر رحمۃ اللہ علیہ

اڈھ مرید والا ضلع فیصل آباد

تے اپنے دادا استاد

حافظ محمد حسین حافظ رحمۃ اللہ علیہ

فیصل آباد

جہناں مینوں شعر کہن دا اول دسیا

مُصَنَّف وِ لَوں

نعت شروع میں کیتی جس دم عجب حضوری ہوئی
روڑھ پڑھ جانی چند نمائی مرنوں پہلوں موئی

ہاسے ہاسے عشق دے ویٹھے پیر میں جس دم دھریا
دوئیں جہانیں خشیاں ملیاں جت گیا میں ہریا

سن لو سن لو دنیا والیو میرا وی اک ہوکا
اس سوہنے دی سنگت سچی باقی سارا دھوکہ

بھانویں ”رکھاں اگ ورھائی“ ”سورج پچھلے پیریں“
نعت نبی توں ودھ نہیں میرے کوئی وی کلمے خیریں

”چانن سوچاں دے“ دسیا اے مینوں سدھا رستہ
میں ”مرشد دے سنگ“ ٹریا پھڑ مرشد دا بستہ

”بوہے فرید دے“ ساہ لیا میں لتھے سبھ ادریویں
رنگ دتی اے ”نور دے رنگ“ سوہنے چٹی جیویں

”چاء مدینے دے“ رہندے نے ہر دم دل وچ میرے
سوہنیا مینوں تل جاون ”نعلین مبارک تیرے“

لذتاں نعت نبی وچ ملیاں رہی کیفیت کیسی
کتھے نظراں اٹکیاں رہیاں رہی طبیعت کیسی

جند تے جان ہے لیکھے اُس دے عمل دخل نہیں میرا
جس نظامی دل میرے وچ کیتا آن سویرا

حکیم عبدالحمید نظامی

عشق خدا کا کلام عشق خدا کا رسول

یہ حقیقت ہے کہ آپ عشق کے بغیر نعت نہیں لکھ سکتے۔ وہ نعت جس میں عشق کا فرمانہ ہو وہ نعت نہیں ہوتی۔ بلکہ لفظوں کا مجموعہ ہوتا ہے۔ بعض دفعہ ایسا بھی دیکھنے میں آیا کہ غزل کے دوران کسی شاعر کا شعر نعتیہ درجہ حاصل کر گیا، لیکن یہ اسی وقت ممکن ہوتا ہے جب سینے میں حب رسول ہو۔ تو غزل بھی نعت کی منزل پا لیتی ہے۔ زیر نظر کتاب ”چاہدینے دے“ میں عبد الحمید نظامی صاحب نے پنجابی میں نعت کہنے کی سعادت حاصل کی ہے۔ جبکہ خاکسار (جاوید قمر مولائی) نے پنجابی نعت کو اردو شاعری میں ڈھالنے کی سعادت حاصل کی ہے۔ یہ سعادت بڑی عظیم ہے جس کا شکر یہ میں ادا کروں تو ادا کرنے سے قاصر ہوں۔ الحمد للہ

نعت کے سلسلے میں داخل ہونے سے پہلے اہل بیت کی مناقب لکھیں ان مناقب کے وسیلے سے اللہ رب العزت نے اعلیٰ حضرت مجدد دین و ملت الشاہ احمد رضا خاں فاضل بریلوی کے نقش قدم پر چلنے کی توفیق عطا فرمائی۔

اک عرض تمنا ہے چھوٹی سی ہتھیلی ہے
دل میں ہے مرے کربل آنکھوں میں بریلی ہے

سیدی اعلیٰ حضرت کا شعر ہے

جو تیرے در سے یار پھرتے ہیں در بدر یونہی خوار پھرتے ہیں
یہ شعر تو ان لوگوں کے لیے ہے جو در سے پھرتے ہیں۔ اور جو در
سے نہیں پھرتے ان کے لیے اعلیٰ حضرت فاضل بریلی کے یہ شعر کمال کے
ہیں

بیٹھتے اٹھتے مدد کے واسطے
یا رسول اللہ کہا پھر تجھ کو کیا
تیری دوزخ سے تو کچھ چھینا نہیں
خلد میں پہنچا رضا پھر تجھ کو کیا

سگ شاہ عباس جاوید قمر مولائی

عباس پارک پتوکی 0336-6072758

چاندینے دے

11	حمد خالق کائنات	1
16	چاندینے دے	2
19	فرمایا رب نے	3
23	جگ تے کتے رُشنایاں نہ ہندیاں	4
29	اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں	5
34	رباعیاں	6
36	ایہہ چن تارے سورج سویرے نہ آوندے	7
39	سوہنیا تیرا روضہ واہ وا	8
43	سوہنیا سد لے بس اک وار	9
47	سوہنیا چل مدینے ول	10
51	ہندا جد کوئی روانہ یا حضور	11
55	چڑھ گئی اوہدی پینکھ ہلارے	12
59	اوہدے درتے جا کے	13
63	باقی دی ایہہ حیاتی طیبہ دے وچ گزاراں	14
67	غزل رنگ	15
71	آج تے سرکار دا جشن میلاد اے	16
75	آساں طیبہ دیاں جگا کہیاں	17

- 18 سوہنیا تینوں اڈیک دے بیٹھے 77
- 19 ہجر ج ہو کیاں ہانواں نال 79
- 20 دو جگ چوں اعلیٰ ہے بس نام محمد دا 83
- 21 ایہہ جیہا طیبہ ہووے موسم 85
- 22 کاتب میرے لیکھ سنوار 89
- 23 کردتا کل مختار 93
- 24 غلامی تیری دے گل پائے پٹکے 98
- 25 لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے 100
- 26 سدا ہوواں تیرے روضے دے نیڑے 102
- 27 تیرے دتے ہوئے رستے جوڑیا 104
- 28 جدوں وی اوکھے ویلے دل نے پڑھیا 106
- 29 دھماں پاد یودو 108
- 30 جدوں سوہنا نبی آیا 110
- 31 اُمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے 114
- 32 غلاماں نوں ہندی عطا تیرے صدقے 118
- 33 نبیاں داسر دار مدینے رہندا اے 121
- 34 بنناں ای جے یار مدینے والے دا 125

- 129 35 دل میرا اینہہ کر دالے
- 133 36 کدی خواب اندر
- 137 37 اک واری تے خواب وچ آ
- 141 38 کدی میرے خواباں وچ
- 144 39 مدنی ماہیا
- 146 40 در پہ بلانا
- 149 41 کدی خواب وچ ہو جاوے
- 153 42 نبیاں نوں مل گئی اے
- 155 43 سوہنے دے عشق وچ
- 159 44 آقا سد لتو وچ طیبہ
- 163 45 نبی سوہنے مختار دی کوئی گل کرو
- 167 46 میں تے لکھدار ہواں گا سہرا نبی رکار دا
- 171 47 نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا
- 175 48 ذکر خدا کراں تے میں ذکر نبی کراں
- 179 49 لہدی اے طیبہ پاک وچ دولت
- 183 50 تے گل کیہ سی
- 186 51 سرکار تہانوں پھدے نیں
- 190 52 سرکار ویکھ دے نے

194	53	محفلِ میلادِ پاک
198	54	رباعیاں
201	55	جدوں عربی تگینے دی گل کرے
204	56	منقبتِ مولا علی شیرِ خدا
208	57	رمضانِ پیارا اثر چلیا
212	58	گر نام اُن کا کاغذ پہ لکھوں

حمد خالق کائنات

شاناں والیا واہ سُجّان
توں والی توں نگہبان

توں ایں بادشاہاں دا شاہ
توں سُلطاناں دا سُلطان

کنج تیری توصیف کراں
کنج لکھاں گا تیری شان

جگ تے چلدا پیا نظام
رب سائیاں تیری پہچان

منکر بھانویں نہ منے
اوس تے وی تیرے احسان

ساڈی سمجھوں سوچوں باہر
ست زمیناں بہت اسمان

حاتم سخی زمانیاں دے
در تیرے جھولی پھیلان

لا مکانی عرشاں تے
عربی لاڑا سی مہمان

عقلاں والے ادوں دے
آج تک ہندے پئے حیران

کسراں ہر شے ساکت رہی
نہیں سی وچ جہان دے جان

جتنے تیری حکمت اے
اوتھے ساڈا نہیں گمان

کون نظامی اوس ورگا
جس تے راضی رب رحمان

☆☆ از دو ترجمہ ☆☆

حمد خالق کائنات

مہربان و نگہباز
خالق کون و مکان

خم جری ہر کار میں
یہ جبین و آستان

خالق لوح و قلم
اے ادیب جاوداں

اہتمام خشک و تر
روح و تن کے باغباں

دشمن و احباب پر
تو برابر مہرباں

کم براقِ عشق سے
یہ زمین و آسماں

خالق احمد ترے
ہیں گدا دونوں جہاں

عرشِ نبیؐ کا
رنبہ قدم میزباں

عالم حیران کن
جسم بے دم فرشِ پہ
میں گمانِ عاجزی
خوش نظامی سے خدا

خالق وہم و گماں
عرشِ پہ روحِ رواں
حکمتِ یزداں کہاں
ہو تو میں ارزاں کہاں

چاہدینے دے

رہندے میرے دل وچ ہر دم چاہدینے دے
سال بسالی سوہنیا نکٹ دوا مدینے دے

چنتا تیرے در دی ہن تے ایسی لگ گئی اے
دل چاہندائے مُرد مُرد سفر کرا مدینے دے

رحمت رب دی رچ رچ گئی دل وچ اوووں دی
دل چاہندا اے جلوے ہور دکھا مدینے دے

آسرا بن جائے میرا وی قداں والے پاسے
سوہنیا ایسے حیلے کوئی بنا مدینے دے

حاضری دے کے اس در دی جد میں واپس آیا
یاراں آکے آکھیا حال سنا مدینے دے

سجن میرے عاشق تیرے ملن تے کہندے نیں
یار نظامی سانوں شعر سنا مدینے دے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

چاء مدینے دے

پروان چڑھے دل میں ارمان مدینے کے
ہر سال بنیں جا کر مہمان مدینے کے

چاہت ہے کہ مڑ مڑ کے راہوں سے تری گزروں
جاؤں صدقے واری قربان مدینے کے

رحمت ہو تو ایسی ہو، دلدار اویسی ہو
ہوں میرے لیے جاری فرمان مدینے کے

قدموں میں رہوں تیرے اشعار کہوں تیرے
ہم اہل جنوں تیرے، ذیشان مدینے کے

اے محسنِ دو عالم، قرآن کہے بالم
یاروں کو سناتا ہوں احسان مدینے کے

اشعار بہ چشمِ تر عشاقِ نبیٰ اکثر
سنتے ہیں نظامی سے دیوان مدینے کے

فرمایا رب نے

فرمایا رب نے ، اے محبوب میرے
تیرے رُتبے کرنے میں پل پل اچیرے

جنت تے دوزخ ایہہ سارا پھارا
قسمے بنایا اے صدقے میں تیرے

ایویں تے نہیں سدیا عرشاں تے تینوں
تکلیائے مینوں توں لا لا کے پھیرے

تیرے کولوں میں تے کچھ نہیں لکایا
تیرے شان کیتے میں سب توں اچیرے

تیرے توں پہلاں سی راتاں سیاہیاں
تینوں گھل کے کیتے نے جگ تے سویرے

تیرے نور دی لو جہاناں تے کھنڈی
ظماں نے اپنے چالے سی ڈیرے

عمران نظامی مک جانیاں میں
لکھن والے لکھن گے شاناں بتھیرے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

فرمایا رب نے

جہاں تیری خاطر خدا نے بنایا
محمدؐ کو محبوبؐ کہہ کے بلایا

کبھی یا منزل پکارا نبیؐ کو
کبھی مصطفیٰؐ کی قسم کو اٹھایا

خدا نے شریعت میں ترمیم کر دی
سرِ عرش آقاؐ پلٹ کے جو آیا

تری شان کیتا، نظر سے خدا نے
کوئی شے بچائی نہ خود کو چھپایا

سحر کو بدن کی مہک نے جگایا
تبسم کو گل نے کلی نے چرایا

کہ دندانِ احمد کی ہلکی جھلک نے
چمکنا فلک پہ عجم کو سکھایا

سرخور نظامی بہت آئے لیکن
بیاں شانِ اکمل کوئی کر نہ پایا

111683

جگ تے کتے رُشناپاں نہ ہندیاں

جگ تے کتے رُشناپاں نہ ہندیاں
کدھرے وی کوئی کمائیاں نہ ہندیاں

کتے مال و زر اکائیاں نہ ہندیاں
بچے نہ ماواں ایہہ دائیاں نہ ہندیاں

نہ ہاسے نہ رونے جھگڑے نہ جھیرے
کسے وی تھاں تے سماپاں نہ ہندیاں

قاضی دے فتوے سزاواں نہ ہندیاں
جیلاں نہ ہوندیاں لڑائیاں نہ ہندیاں

نہ بھید نہ بکری نہ مجاں تے گاواں
مکھن نہ لسی ملائیاں نہ ہندیاں

شکاری نہ ہندے چرندے پرندے
کتے جال لگدے تے پھائیاں نہ ہندیاں

رولے نہ گولے نہ پرچے مقدمے
تھانے کچھری گواہیاں نہ ہندیاں

نہ بہیناں بھرا نہ جن نہ بیلی
مکے نہ کھٹکے صراحیاں نہ ہندیاں

آدم نہ حوا نہ عیسیٰ نہ موسیٰ
یوسف دیاں خود نمائیاں نہ ہندیاں

دھیاں نہ پتر نہ جنجاں براتاں
میلے نہ ٹھیلے ودھائیاں نہ ہندیاں

سمجھاں نہ سوچاں ایہہ شاعری نہ ہندی
دانش وری تے لکھائیاں نہ ہندیاں

پھلاں چج کلیاں دی خوشبو نہ ہندی
قدرت دیاں ایہہ رعنائیاں نہ ہندیاں

خدا ایہہ بناندا نہ گجھ وی نظامی
جے سوہنے محمد ﷺ نال لائیاں نہ ہندیاں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

جگ تے کتے رُشَنایاں نہ ہندیاں

اجالوں میں شب کی سیاہی نہ ہوتی
زیادہ کہیں کم نگاہی نہ ہوتی

کہیں مال و زر کی اکائی نہ ہوتی
کہیں زچہ بچہ کی دائی نہ ہوتی

نہ ہنسنا نہ رونا نہ جھگڑے جھیلے
کہیں آگ اپنی لگائی نہ ہوتی

نہ زنداں نہ قاضی سزائیں نہ فتوے
نہ ملاں نہ فرقے لڑائی نہ ہوتی

نہ گائیں نہ بھینسیں نہ بھیڑیں نہ بکری
وہی دودھ بالائی آئی نہ ہوتی

شکاری نہ ہوتے چمندے پرندے
چھپی جال کی پارسائی نہ ہوتی

نہ چمچا نہ پرچہ مقدمہ نہ خرچہ
کچھری نہ تھانہ گواہی نہ ہوتی

نہ بندہ لگائی نہ بہنا نہ بھائی
کباب اور مینا صراحی نہ ہوتی

نہ آدم نہ حوا نہ عیسیٰ نہ موسیٰ
زیلچا کی یوسف نمائی نہ ہوتی

بہو ساس بیٹا نہ بیٹی خواجہ
سراء نوٹ ہوتا نہ شہنائی ہوتی

خدائے سخن نہ تقی میر ہوتا
نہ راہِ محبت میں رسوائی ہوتی

نہ پھولوں سے کلیوں سے خوشبو نکلتی
نہ لالے پہ فطرت کی رعنائی ہوتی

خدا کی قسم کچھ نہ ہوتا نظامی
نہ ذاتِ محمدؐ اگر آئی ہوتی

اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں
جبشی نوں تک تے بلال کر دیندیاں

چنگی طراں ویندیاں نیں کوڑے کھا سکدائے
بخدیاں کولیاں تے آ جا سکدائے
عاشقاں دا عشق بے مثال کر دیندیاں
اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

پلکاں اُتے ہنجواں نوں موتی کر دیندیاں
ہر تھان تے منگتیاں دی جھولی بھر دیندیاں
کوڈیاں نوں تک کے تے لال کر دیندیاں
اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

عاشقاں نوں عشق والی بھٹی اُتے چاہڑ کے
 غم دے کڑا ہے وچ دکھاں نال کاہڑ کے
 ہجر والے رنگ تے وصال کر دیندیاں
 اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

ویکھیا نہیں! جامیٰ رومیٰ سعدیٰ تے ہزاراں نوں
 بہلول جہئے دانیاں تے لکھاں مستواراں نوں
 قطب تے قلندر ابدال کر دیندیاں
 اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

اللہ دے حضور چ قیام چ کھلو کے
 غاراں وچ بہہ کے سجدے چ رو کے
 امت لئی بخشش دا سوال کر دیندیاں
 اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

اک واری سن لئی تعریف جنے آپ دی
 لگ گئی چنتا اوہنوں آپ دے ملاپ دی
 بن چھری کہیاں نوں حلال کر دیندیاں
 اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

سب توں ستارا اوہدا اچا ہو جانداے
 بخت نظامی اوہدا سُچا ہو جانداے
 عشق وچ جنوں مالا مال کر دیندیاں
 اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

اوہناں دیاں اکھیاں کمال کر دیندیاں

حبشیوں کو بلا کر کرتی ہیں
 کونلوں پر کبھی لٹائے ہوئے
 ان کی آنکھیں کمال کرتی ہیں
 خاک میں نورِ عین کے موتی
 ہم سے ذروں کو لعل کرتی ہیں

ان کی آنکھیں کمال کرتی ہیں
 تازیانوں کی چوٹ کھائے ہوئے
 عاشقوں کو نہال کرتی ہیں
 چشم تر میں حسین کے موتی
 سید الساجدین کے صدقے

اُن کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

ہجر میں ہے وصال کا سونا
 دل کو کندن مثال کرتی ہیں

آتشِ عشق میں فنا ہونا
 ڈال کر آنسوؤں کی بھٹی میں

اُن کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

جائی رومی قلندروں کو بھی بوند ہوتے سمندروں کو بھی
اعلیٰ حضرت کو شیخ سعدی کو نعت میں بے مثال کرتی ہیں
اُن کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

چھپ کے غارِ حراء میں روتی ہیں آسرا امتوں کا ہوتی ہیں
اپنے رب کے حضور سجدے میں بخششوں کا سوال کرتی ہیں
اُن کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

اُن سے ملنے کی چاہ جاگی ہے مہر و انجم کی راہ جاگی ہے
انتظارِ وصال کی گھڑیاں ہر قمر کو ہلال کرتی ہیں
عشق دنیا کا خسارے، رخنے ٹوٹ جاتے ہیں ستارے سپنے
آج جا اُن کے در پہ جو اپنے عشق میں مالا مال کرتی ہیں
اُن کی آنکھیں کمال کرتی ہیں

رباعیاں

بخشش دا رب نے مشک نہیں سنگاؤنا
 جنے عشق احمد نہیں دل وچ وسائوندا
 حشر چچ نظامی کسے کم نہیں آؤنا
 میرے سوہنے آقا ﷺ نے پل توں لنگھاؤنا
 جن تائیں ملیا چائن ہے جہڑا
 جہدے نال روشن جگ دا ہے ویہڑا
 ایہہ خیرات ساری نبی ﷺ دی نظامی
 کاہدا اے جھگڑا تے کاہدا اے جھیردا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

رباعیاں

روزِ محشر کفر کی لپٹی بساط
عشقِ احمدِ عندلیب و گلِ نشاط

دامنِ آقا نظامی تھام کر
نکبتِ گل کا سفر ہے پلِ صراط

چاند روشن ہے ترے انوار سے
اور آنگن طور ہے دیدار سے

واضح حق صدیق کے اقرار سے
زندہ حق شبیر کے انکار سے

ایہہ چن تارے سورج سویرے نہ آوندے

ایہہ چن تارے سورج سویرے نہ آوندے
ستارے کدی وی راہ نہ دکھاوندے
اُجالے کدی وی نہ دسدے نظامی
جے سوہنے آقا محمد ﷺ نہ آوندے

رب نے. اوہ نفی جو سوہنے مناؤنی
رب کولوں گنہگار امت بخشاؤنی
کر کے اکھٹیا سب نون خدا نے
محبوب اپنے دی عزت ودھاؤنی
وعدہ نظامی خدا نے نبھا کے
جو آکھی سی اوہو کر کے دکھاؤنی

فرمایا رب نے سوہنے نون سد کے
 نہیں کوئی پیارا تیرے کولوں ودھ کے
 تیری رضا دا طالب میں رب آں
 جو کچھ چاہویں لے جا اوہ لد کے

ستارے کدے وی راہ نہ دکھاندے
 دنیا تے جیکر محمد ﷺ نہ آندے
 وکھ نہ کریندا جے رب نور اپنا!
 نظامی اُجالے وی مکھ نہ دکھاندے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

ایہہ چن تارے سورج سویرے نہ آوندے

چمک چاند سورج نگاہیں نہ ہوتیں
ستاروں کے جھرٹ میں راہیں نہ ہوتیں
محمدؐ نہ ہوتے جو ظاہر نظامی
خدا مسجدیں خانقاہیں نہ ہوتیں

جبیں سجدے سے جب اٹھانی ہے اپنی
خدا سے نبیؐ نے منانی ہے اپنی
محمدؐ سے محمودؐ ہو کے نبیؐ نے
سزاؤں سے اُمت بچانی ہے اپنی
نظامی نبیؐ سے وفا کر کے وعدہ
حقیقت میں عزت بڑھانی ہے اپنی

آئینہ ترا ہی زو چاہے
رب دیتا ہے جو تو چاہے
رُخ پہ آنا گیسو چاہے
رحمت کرنا ابرو چاہے

سوہنیا تیرا روضہ واہ وا

سوہنیا تیرا روضہ واہ وا
 بنیا ساڈاے لئی بخشاوا

دید نوں اکھیاں ترس کھیاں نے
 آوے فیر اک وار بلاوا

ٹھنڈ کلجے تہ پوے گی
 جد ویکھاں گا گنبد ساوا

کت دا رہناں آس دا سوتر
 کدے تے مگ جاسی ترساوا

تیرے	صدقے	جنت	جا کے
عاصیاں	کہنا	شاوا	شاوا
تیرے	در	مانگت	ڈٹھا
دنیا	دا	ہر	کجلاوا
تیری	ونڈ	دشمن	من گئے
تیرا	سبھ	نال	اک ورتاوا
چارے	پاسے	اٹھے	ویلے
میںوں	تیرا	پوے	جھکاوا
موج	نظامی	دی	لگے
بنے	مدینے	آوا	جاوا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سوہنیا تیرا روضہ واہ وا

نعت روضے پہ دل جو سناتا رہے
بخششوں کا وسیلہ بناتا رہے

لاج رکھتی رہے رحمتِ دو جہاں
عاصیوں کو مدینہ بلاتا رہے

چین دل کا ، ہمیشہ نظر میں مری
سبز گنبد ترا مسکراتا رہے

سرد لاوہ نہ ہو آتشِ شوق کا
داغِ فرقت نصیب آزماتا رہے

تیری رحمت کا دم ہر زمانہ بھرے
ہر زمانہ ترے گیت گاتا رہے

سید الانبیاء صدقے سبز قبا
بھیک شاہ و گدا در سے پاتا رہے

تیرے درس مساوی پہ قربان میں
بات دشمن تیری مان جاتا رہے

میں سرابِ نظرِ عکاش مجھ میں ترا
نورِ مہتاب کا جھلملاتا رہے

ہے دعا یہ خدا وشتِ طیبہ سدا
یہ نظامی ترا آتا جاتا رہے

سوہنیا سدلے بس اک وار

سوہنیا سدلے بس اک وار جینا اوکھا لگدا اے
ہن نہیں زندگی دا اتار جینا اوکھا لگدا اے

ٹٹ دی جاوے آس دی ڈوری
ویلا آگیا ہور دا ہور ای

کلی جند تے دکھ ہزار جینا اوکھا لگدا اے

دل نوں لگ گئے دکھ اوپڑے
ہو گئے ساڈے حال ہن بھیڑے

سدلو طیبہ وچا سرکار جینا اوکھا لگدا اے

مشکل دے وچ جندڑی میری
پھس گئی بیڑی گھسن گھیری

لاونیو نظر کرم تھیں پار جینا اوکھا لگدا اے

پل پل ناگ ہجر دا ڈنگ دا
دم دم تیرا درشن منگ دا

ہن بخش دیو دیوار جینا اوکھا لگدا اے

آقا کرسن کرم نظامی
تکنی نہیں اوہناں تیری خامی

نہ کر ایویں سوچ وچار جینا اوکھا لگدا اے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سو ہنیا سدلے بس اک وار

فرقت میں نہ رلاؤ
در پہ کبھی بلاؤ

بے اعتباریوں سے
آقا مجھے بچاؤ

ٹوٹے نہ آس دل کی
ایسا کرم کماؤ

دل ایک غم ہزاروں
گردابِ غم ہٹاؤ

غم دے کے ہجر کا وہ
کہتے ہیں مسکراؤ

اے ناخدائے عالم
ڈوبے نہ میری ناؤ

کہتا ہے زہرِ فرقت
تریاق وصلِ تیرا

پاتا ہے لمسِ انور
براق وصلِ تیرا

نام رسولِ پائیں
اوراق وصلِ تیرا

جامیِ نظامی چاہیں
عشاق وصلِ تیرا

سوہنیا چل مدینے ول

کر نہہ گلاں ہور ہور بس کر سوہنے دے گل
سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

دل دا کیہ علاج کراں میں طیبہ جان نوں کر دا اے
طیبہ جان نوں کر دا اے
وس نہیں چلدا کیہ کراں دل ہو کے ہانواں بھر دا اے
ہو کے ہانواں بھر دا اے
کہندا اے کم کار نہ کر بس چل مدینے چل
سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

روضے اُتے پہنچ اسماں پھل یاداں دے ورساؤ نے نہیں
یاداں دے ورساؤ نے نہیں
لے کے ہار دروداں والے سوہنے دے گل پاؤ نے نہیں
سوہنے دے گل پاؤ نے نہیں
فیر سنہری جالیاں تائیں چھاں گے پل پل
سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

فیر کرن لئی دل دیاں گلاں قدماں وچ بہہ جاواں گے
 قدماں وچ بہہ جاواں گے
 اپنے مدنی آقا تائیں دل دے دکھ سناواں گے
 دل دے دکھ سناواں گے
 کملی والیا تیرے باہجھوں ہور نہیں کوئی حل
 سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول
 نظامی تائیں جامیؒ ورگا، سوہنیا جام پلا دے ہن
 سوہنیا جام پلا دے ہن
 ٹھیڈے کھاندا آیا درتے، خیر وصل دا پا دے ہن
 خیر وصل دا پا دے ہن
 دنیا دے سب جھیرے چھڈ کے بیٹھے آں درمل
 سوہنیا چل مدینے ول چل مدینے ول

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سو ہنیا چل مدینے ول

دشتِ دل گیا گیا گیا گیا
 چلیں چلیں چلیں چلیں چلیں
 لگ گیا گیا گیا گیا
 چلیں مجھے چلیں چلیں
 روگ دل سے باہر
 بس سے باہر چلیں
 دل یہ میرا
 سنتے ہیں آہ وہ
 چلیں چلیں
 کر بھروسہ
 ان سے بڑھ کے کوئی
 چلیں چلیں
 کام کیسا
 چھوڑ مصروفیت
 فکر بے جا
 چلیں چلیں
 لے کے ان کے لیے
 چلیں چلیں
 دل کا تحفہ
 چلیں چلیں
 چومنے کرنے
 جالیاں چلیں
 بوسہ
 مصطفیٰ
 چلیں چلیں
 پاپا
 رکھنے ماتھا
 چلیں چلیں

چشمِ دُر بے بہا کو بہانے چلیں
ان کو حسنین کا غم سنانے چلیں

کالی کملی میں خود کو چھپانے چلیں
آنکھ سے جامِ دل کو پلانے چلیں

دل پہ تیر نظر آزمانے چلیں
چھوڑ کارِ جہاں آستانے چلیں

ہنداجد کوئی روانہ یا حضور

یا حضور	تیرا	شیدا	کل	زمانہ	یا حضور
یا حضور	وسدائے	ہر	کوئی	دیوانہ	یا حضور

یا حضور	جنت	واجب	ہو	گئی	تکلیا	جنے
یا حضور	سبز	گنبد	آستانا			یا حضور

یا حضور	بن	جائے	میرا	وی	مسکن	رب	کرے
یا حضور	ہووے		طیبہ		آشیانا		یا حضور

یا حضور	اوپرے	وی	خلق	تھیں	اپنے	بنے
یا حضور	مسکرانا		دلربانا			یا حضور

پیش کردا اے درود و السلام
تیرا سائل عاجزانا یا حضور

بے کساں تے درود منداں واسطے
تیرا در بنیا ٹھکانا یا حضور

دل تڑپدا اے مدینے پاک نوں
ہندا جد کوئی روانہ یا حضور

سوہنیا تیرے غلاماں دا غلام
تاج رکھدا اے شاہانا یا حضور

تیرا صدقہ اے نظامی کھاوندا
تیرا گاؤندا اے ترانا یا حضور

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

ہنداجد کوئی روانہ یا حضور

تیرا	شیدا	کل	زمانہ	یا نبیؐ
ہر	کوئی	تیرا	دوانہ	یا نبیؐ

رہک	جنت	میری	قسمت	ہو	کبھی
سبز	گنبد	آستانہ			یا نبیؐ

دور	ہو	میری	بھی	یہ	تشنہ	لبی
جام	کوثر	کا	پلانا			یا نبیؐ

خلق	سے	تیرے	مسخر	ہو	گیا
عالم	کل	ہر	زمانہ		یا نبیؐ

پیش	کرتا	ہے	درود	و	السلام
تیرا	سائل	عاجزانہ			یا نبیؐ

درد مندوں بے کسوں کو در تیرا
آشیانہ آستانہ یانہ

دل تڑپتا ہے مدینے کو مرا
ہو کوئی جب بھی روانہ یانہ

بڑھ کے ہے نعلین، شاہی سے کہ سر
نقشِ پا کا ہے روانہ یانہ

تیرے صدقے ہے نظامی کو ملا
اس جہاں میں آب و دانہ یانہ

چڑھ گئی اوہدی پینگھ ہلارے

چڑھ گئی اوہدی پینگھ ہلارے
جہدے طیبہ ہون گزارے

اوہ جنتی خشبوواں اندر
ویندا ہر دم نور نظارے

فیر نہیں آوندے ملک نورانی
اک واری جو جان اتارے

کرم تاں ویکھو امتی اُتے
جد چاہوے اوہ بھاگ سنوارے

اپنے ڈکھڑے کنوں دن
سوہنیا درویا ! درواں مارے

ہو جاوے جے جہات کرم دی
لیکھاں دے فیر چمکن تارے

من موجی بن پھرے پھریا
اوس مینارے کدی اوس مینارے

لہ سد تو بس اک واری
آساں لائی بیٹھے سارے

وَرّ فعنا لگ ذکرک
گوئے عرش فرش تے نعرے

آقا کرن جے کرم نظامی
ہو جاون گے وارے نیارے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆
چڑھ گئی اوہدی پینگھ ہلارے

کرتے ہیں رشک تارے
شب طیبہ جو گزارے

جنت نثار جس پہ
دیکھے ہیں وہ نظارے

دوبارہ ملک نوری
جاتے نہیں اُتارے

اے اُمتِ محمد
رحمت تجھے پکارے

جانم خوار کر کے سائیں
غم خوار غم کے مارے

ذرات مثلِ انجم
نظرِ کرم سے سارے

اوج سدرہ
ثریا علم
پر کنارے ہیں

جائیں امید
حضور کے
تیرے سہارے

شان ہوتے
رسول بلند
بڑھتی نعرے

بچے ابن
نظامی علی
ان نے وارے

اوپدے درتے جا کے

اوپدے درتے جا کے آوندا اے کہڑا
درد وچھوڑے دا لاوندا اے کہڑا

پھر دا اے پتی ہر کوئی دیوانا
پیندا اے کہڑا پلاؤندا اے کہڑا

میری سوچ دا قد کر کے اچیرا
جلوے وی اینوں دکھاؤندا اے کہڑا

جاندے نے خالی آوندے نے بھر کے
خیرات انج ورتاؤند اے کہڑا

سڑے ہجر دے سینے جاندے مدینے
ٹھنڈ جئی دلاں وچ پاؤندا اے کہڑا

اوتھے تے ڈر دا ، کوئی واج نہیں کڈھ دا
اچی کسے نوں بکھاؤندا اے کہڑا

میںوں نظامی پتہ نہیں ایہہ لگدا
میرے توں نعتاں بکھاؤندا اے کہڑا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

اوہدے درتے جا کے

در پہ تیرے جا کے آتا کون ہے
ہجر کے صدے اٹھاتا کون ہے

مہرباں دستِ کریم ناز سے
کون پیتا ہے پلاتا کون ہے

سوچ کر کے آئینہ قامت مجھے
عکسِ قد آور دکھاتا کون ہے

رہکِ مخزن جو سوالی کو کرے
اس نظر سے دل بچاتا کون ہے

آتشِ فرقت بدل کے وصل میں
دل ہی دل میں مسکراتا کون ہے

مسجدِ نبویؐ ادب کی جا جہاں
ہم سخنِ دل لب ہلاتا کون ہے

کون آتا ہے نظامی فکر میں
نعت کے موتی لٹاتا کون ہے

باقی دی ایہہ حیاتی طیبہ دے وچ گزاراں

سوہنے ڈے درتے لکیاں نت رہندیاں بہاراں
دن رات وسدیاں نہیں رحمت دیاں پھواراں

رہندا اے لکیا ہر دم امت نبی دا میلہ
دن رات ملک نوری آوندے نے وچ قطاراں

صدیق عمر پیارے عثمانؓ تے علیؓ نہیں
کیا کمال جگ تے سرکار چوہاں یاراں

ارفع تے اعلیٰ تیرا آقا مقام اچا
آدم توں لیکے بھانویں آئے بنی ہزاراں

تیرے نام دا سہارا کافی اے عاصیاں نوں
تیرے باجھ سوہنیا دس لیندا اے کون ساراں

لیکے نظامی آیا اک نکڑی جئی ایہہ عرضی
باقی دی ایہہ حیاتی طیبہ دے وچ گزاراں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

باقی دی ایہہ حیاتی طیبہ دے وچ گزاراں

کہے ذات باقی رہے نعت باقی
بہارِ مدینہ کی سوغات باقی

یہ امت کا میلہ کہ ہے نوری ریلہ
رہے وصل کی سر پہ یہ رات باقی

ترے یار چاروں فدا گل ہزاروں
رہے ان کے صدقے مری بات باقی

نبیؐ سارے اختر اے مہتاب محشر
ہے کرنی شفاعت کی خیرات باقی

ترے نام کا آسرا مانگتے ہیں
ترے بام و در سے مقامات باقی

کٹے عمر میری یہیں پہ
رہے مصطفیٰؐ سے ملاقات باقی

غزل رنگ

ولا میریاں اکدن سدن گے پر ویکھیں کدھرے ڈولیں نہ
رکھ آساں پکیاں دل اندر کوئی راز دلے دا کھولیں نہ

اتھے وانگ شیطاناں بندے وچ علماں دے رولے بہہ گئے نیں
توں اپنا سمجھ کے اوہناں نوں ویکھیں کوئی ڈکھڑا پھولیں نہ

توں من کے اپنے مُرشد نوں فر سمجھیں من لیا سوہنے نوں
فر روند رہویں توں لکھ بھانویں پر لفظ کوئی موہنوں بولیں نہ

جو پاک نبی دی آل دا اے جو بیٹا علی دے لال دا اے
مل جاوے ایسا کوئی ہیرا فرجگ تے ہور نوں ٹولیں نہ

آ سوہنیا سجناں آنیڑے سن ساڈیاں عرضاں کن دھر کے
اسیں قابل نہیں از ماشاں دے دیہہ جام وصل دے رو لیں نہ

میرا یار نظامی اکو اے اُنج بھانویں سب نال یاری اے
دُکھ پھولدا رہو تو نال ججن کسے ہور اگے دُکھ پھولیں نہ

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

غزل رنگ

کبھی سرکارِ عاصی کو
نظر انداز نہ کرنا

نظامی خیر میں شر کو
شریک راز نہ کرنا

کہے مرشدِ در احمد
پہ جا آواز نہ کرنا

عطا منزل کرے سید
تو گردِ راہ نہ ہونا

نم بارش سے بھی سن
خدارا وصل کا رونا

نظامی
انہیں پا کر نہ ہیں کھونا
آخر حسرت

آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

سوہنے منٹھار دا سارے ذکر کرو آج تے سرکار دا جشن میلاد اے
نغمے صلی اعلیٰ دے سارے پڑھو آج تے آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

نوری نوری سماں وکھ لو چار سو
وسدی رب دی رحمت پئی کو بگو
در گھلا جے اپنے دامن بھرو آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

بلبلاں قمریاں رنگ نکھارن پیاں
نام سوہنے دا موہنوں پکارن پیاں
ڈبڈیو نام سوہنے والے کے تر و آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

موتی انوار دے جگ تے وسدے پئے
 غمزدہ عاصی جن جن کے ہسدے پئے
 جھولی پھیلا کے بیٹھو شیشہ گرو آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

رب دے فرمان تے مک ہنیرے گئے
 اوہدے نور تھیں چمک سویرے گئے
 حکم ہويا آتش کدو ہن ٹھرو آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

بولو آج بے زبانوں حکم تھیں میرے
 سٹے بھاگ نظامی جاگے تیرے
 اڈو نال خشی دے آج بے پرو آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

آج تے سرکار دا جشن میلاد اے

آج سرکار کا جشن میلاد ہے
عشق نزدیک ہے دور الحاد ہے

فیضِ صلِ علیٰ ہر غلام نبیٰ
دنیا کی ہر غلامی سے آزاد ہے

نوری نوری سماں یہ زمیں آسماں
برگِ صحرا رواں ابرِ رحمت جواں

چشم تر ہے کہ موتی صدف میں بھرے
چومتا ہے جبیں سنگِ در آستاں

بلبلو، قمریو داس یا داسیو
اے ہنرمند شیشہ گرو عاصیو

ذکرِ سرکار سے دل کا دامن بھرو
عرشیو فرشیو عامیو خاصو

عجری طیبہ کی ہر شاخ انوار سے
چمکا مہتاب غارِ حرا کا سنو

بن کے باو صبا مثلِ شبنم مجھ
اس جبین سے پسینے کے موتی چنو

آج حیران ہر کیمیا دان ہے
پھول انگار آتش گلستان ہے

تیرگی دور ہے جلوہ گر طور ہے
لیلتہ القدر میں صبحِ قرآن ہے

ڈوب کر عشق میں پھر ابھرتے رہو
ان کی خاطر جیو ان پہ مرتے رہو

ناز پرور پہ تم ناز کرتے رہو
پر نہیں پھر بھی پرواز کرتے رہو

آساں طیبہ دیاں جگا کئیاں

یاداں آئیاں تے زُلا کئیاں
دل تڑپے تے مرہم لا کئیاں

کاش میں وی اڈ کے جا پہنچاں
آساں طیبہ دیاں جگا کئیاں

سبز گنبد دے نال لگ کے ہوا
جئے خشبوواں سا کئیاں

میرے خاب خیالاں وچ خشیاں
جلوے اتھے ای وکھا کئیاں

نویداں ملیاں نظامی نوں
ہو کے ہانواں تے سب چھا کئیاں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

آساں طیبہ دیاں جگا کنیاں

آتشِ دل کو ہوا دیتی ہے
یادِ طیبہ کی رُلا دیتی ہے

نیند میں آس مدینے والی
سو یا ہر خواب جگا دیتی ہے

سبز گنبد کی ہوا دیوانہ
نکھت گل کو بنا دیتی ہے

چشمِ آنسو میں گنبدِ خضریٰ
آئینہ بن کے دکھا دیتی ہے

ارضِ حجاز تری خوشخبری
غمِ نظامی کے مٹا دیتی ہے

سوہنیا تینوں اڈیک دے بیٹھے

دیکھ سہی کدوں تیک دے بیٹھے
سوہنیا تینوں اڈیک دے بیٹھے

درشن دیو ایہناں روگیاں نوں
درد وچھوڑے وی چیک دے بیٹھے

قلماں مشک عنبر دے مال دھوکے
تیریاں صفتاں اُلک دے بیٹھے

اپنے اپنے لے کسکول نظامی
مُنظر تیری بھیک دے بیٹھے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سوہنیا تینوں اڈیک دے بیٹھے

مانگتا ہے وصال رو رو کر
منتظر کا خیال کچھ تو کر

طور ہے دل مگر جھلک تیری
جاگتے میں نہ خواب میں سو کر

جو تعریف ہوں، قلم زم زم
مشک و عنبر گلاب میں دھو کر

بھیک اس کی تلاش میں ہے جو
مانگتا ہے تجھے ترا ہو کر

ہجر چ ہوکیاں ہانواں نال

نال	ہانواں	ہوکیاں	چ	ہجر
نال	ساہواں	لکھناں		نعتاں
نال	دا	آون		تیرے
نال	کانواں	کرناں		گلاں
نال	چانواں	پانواں	گلاں	تیریاں
نال	راہواں	میریاں	گلاں	پوریاں
نال	راہواں	میریاں	گلاں	سوہنا
نال	طیبہ	پے	ٹ	راہی
نال	آواں	میں	تے	آکھو

نوں	جالیاں	سوہنیاں	آقلاویسے
نال	لاواں	سینے	وی میں
واری	اک	آوے	سدا
نال	ہواواں	ہون	گلاں
جائیے	نوں	طیبہ	کٹھیاں
نال	صلاحواں	فیر	ٹریے
گا	جاوے	بن	تے
نال	دعاواں	ہون	جیکر
ہوجاسن	کم	ہونے	آن
نال	رضاواں	سب	تیریاں
دی	نظامی	ہن	بیڑی
نال	ملاحواں	لا	بنے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

ہجر ج ہو کیاں ہانواں نال

آہ و فغاں برساتیں ہیں
ہجر میں روتی نعتیں ہیں

پوچھتے ہیں بارے تیرے
کاگ سے کرتے باتیں ہیں

کاگا اور میں، ذکر ترا
کر کے چوری کھاتے ہیں

گزرا تھا براقِ نبیؐ
تارے راہ بتاتے ہیں

چوم کے روضے کی جالی
دل کی آگ بجھاتے ہیں

کاش کہے اک بار صبا
چل سرکارؐ بلاتے ہیں

طیبہ کیفِ خواب میں ہم
باتیں کرتے جاتے ہیں

وصل کا حیلہ حرفِ دعا
اہلِ رضا فرماتے ہیں

آقاؐ پاک ، نظامی کا
بیڑہ پار لگاتے ہیں

دو جگ چوں اعلیٰ ہے بس نام محمدؐ دا

دو جگ چوں اعلیٰ ہے بس نام محمدؐ دا
ہے بادشاہاں دا شاہ جو غلام محمدؐ دا

آقا نون گھلے نے جس تختے دروداں دے
اوپدے دل نون ملیا اے انعام محمدؐ دا

پیون لئی چلے آؤ جنت دے طلبگارو
در گھلا ہويا اے سر عام محمدؐ دا

بن جاندا اے اوہ آپے محبوب
اکوار جنوں ملیا بس جام محمدؐ دا

اے نظامی رب اگے بس توں ایہہ دعاواں کر
لوں لوں وچ رچ جاوے پیغام محمدؐ دا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

دو جگہ چون اعلیٰ ہے بس نام محمدؐ وا

تپش نبضِ عالم کی نامِ محمدؐ
ہے شاہِ زمانہ غلامِ محمدؐ

خدا کی یہ سنت، ادا بھیج کر کی
درودوں کے تختے، سلامِ محمدؐ

پیو جامِ محبوب کوثرِ بہشتی
کھلا میکدہ خاص و عامِ محمدؐ

خدا کا ہے محبوبِ دل پہ اترتا
سماعت میں گھلتا کلامِ محمدؐ

نظامی، سناتا ہے نوکِ سناں پر
حسینؑ ابنِ حیدرؑ پیامِ محمدؐ

ایہہ جیہا طیبہ ہووے موسم

موسم	ہووے	طیبہ	جیہا	ایہہ
موسم	کھوہوے	دل	دا	عاشق

والا	رحمتاں	آتے	عاصیاں
موسم	کھلووے	تاں	تنبو

دن	بہاراں	نت	چڑھیاں
موسم	موہوے	نوں	دکھی

خبرے ہجروں پیا گھبراوے
ہسدا ہسدا رووے موسم

دے کے سانوں دید تسلی
بی وصل دا بووے موسم

کھوہ نیناں دا گیٹن دے لئی
نت نت سانوں جووے موسم

صبر میرے تے ورہ ورہ کے
سدھراں نوں پیا دھووے موسم

نرمی سختی دکھ سکھ اندر
لو ، کلو ، ولووے موسم

کہوے نظامی رہن دے گھلا
اودھا بوہا ڈھووے موسم

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

ایہہ جیٹیا طیبہ ہووے موسم

حجرِ اسود بوسہ موسم
جالی چومتا ہو گا موسم

ویسا ہی رحمت کا نکلا
جیسا میں نے سوچا موسم

جان بہاراں غارِ حراء میں
زم زم جیسا ہوتا موسم

شہرِ نبیؐ سے ہجرت کرتا
میں ہوں یا کہ روتا موسم

نور ہے یا کہ طور پہ جا کے
وصل کے موتی بوتا موسم

نگراں تھیں یعقوب کی آنکھیں
چاہ یوسف جو تھا موسم

صبر نہ ہو تو عشق ہوا پہ
کیسے بادل ڈھوتا موسم

دکھ سکھ ہے عیا ہجر میں تیرے
اندر یاد بلوتا موسم

ڈھونڈ رہے ہیں خواب نظامی
جاگ رہا ہے سوتا موسم

کاتبامیرے لیکھ سنوار

دل تڑے نون دیوے ٹھار موسم طیبہ دا
ویندا اے جد اوگن ہار موسم طیبہ دا

گھیری رکھدے سن ڈکھڑے، مینوں رب دی سونہہ
دیکھ کے لہہ گئے سارے بھار موسم طیبہ دا

طیبہ دے وچ دے جسراں بدل رحمت دا
دل تے وسدی پئی پھوار موسم طیبہ دا

قطرہ تیری رحمت دا اک سمندر اے
سانوں مل جاوے سرکار موسم طیبہ دا

عاصیاں تائیں خوشخبری وٹڈے پئی خشبو
میرے ورگے اوگن ہار موسم طیبہ دا

اتھے آکے جاون دا ہن نہیں دل کروا
کاتا میرے لیکھ سنوار موسم طیبہ دا

سانوں ملدا بن منگیاں ایناں کافی اے
شکر کراں میں لکھ لکھ وار موسم طیبہ دا

اتھے اوتھے یار نظامی تیریاں موجاں
ویندا رہیں گا سدا بہار موسم طیبہ دا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

کاتبامیرے لیکھ سنوار

موسم ہے مدینے جانے کا
فرقت سے جان چھڑانے کا

انے جان مسیحا موسم ہے
مرتے کی جان بچانے کا

موسم ہے کنائے ابرو سے
اب رحمت برسانے کا

ہے جان حقیقت قطرے میں
بحرِ قلم افسانے کا

موسم ہے ترا چشم ساقی
مہکی صہبا پیانے کا

موسم ہے مقدر کی زلفیں
دستِ کاتب سلجھانے کا

صد شکر ترا الطافِ نبی
عاصی پہ کرم فرمانے کا

ہے لطفِ نظامی ساون میں
رو رو کے یار منانے کا

اے سبطِ نبی سجدے میں ابھی
موسم ہے ناز اٹھانے کا

آیا ہے دیارِ کربل میں
موسم شمع پروانے کا

کردتا گل مختار

بطرز تون تاری لابندیا سوہنے گنج شکر دے نال

رب نے سوہنے نون کر دتا گل مختار

سارے نبیاں دا میرا آقا اے سردار

رب پیا ناز اٹھاوے

آکھے سوہنے جو دل آوے

وچ نماز دے کعبہ مرضی نال بنا لے یار

رب نے سوہنے نون کر دتا گل مختار

دے رب نے گل خزانے
 وٹ دے بھانویں کسے بہانے
 کر سکدا اے کون تیری اک گل دا انکار
 رب نے سوہنے نون کر دتا گل مختار

سوہنیا تینوں دلوں جو من سی
 اوہ بندہ فیر میرا بن سی
 تیرے مقن والیاں نون وی کراں گا نت پیار
 رب نے سوہنے نون کر دتا گل مختار

تیرا شان گھٹا نہیں سکدا
 کوئی بھلیکھا پا نہیں سکدا
 اپنے آپ بچ بن دے بھانویں موہنہ واحد پنکار
 رب نے سوہنے نون کر دتا گل مختار

شملہ تیرا اچا ہے گا
 پھلاں وانگوں سُچا رہے گا
 لکھ نے بھانویں مرزے ورگے ٹھوٹے دعویدار
 رب نے سوہنے نوں کر وِتا کُل مختار

سوہنیا حمید نظامی تیرا
 لکھ دا رہوے نت تیرا سہرا
 ساوے ساوے گنبد والا وسدا رہے دربار
 رب نے سوہنے نوں کر وِتا کُل مختار

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

کردتا کل مختار

تو ہے مختارِ کل سید الانبیاء
دل میں روشن ہے غارِ حراء کا دیا

ناز تیرے اٹھاتا ہے میرا خدا
میں ہوں پیانہ میری بھی سن ساقیا

تو ہے مختارِ کل کہتا ہے کبریا
قبلہ کعبہ ہے مرضی تری ہادیا

ہو گئے ہیں خدا کے خزانے تیرے
”یہ جبینیں تری آستانے ترے“

مصطفیٰؐ سے کہا یہ خدا نے مرے
تو سخی ہے سوالی زمانے ترے

بوائے گل شاخ شبنم نسیم سحر
تنکا تنکا مکین آشیانے ترے

دل کی دھڑکن تری جائے مسکن تری
نام لیوا حقیقی فسانے ترے

تو حقیقت ہے کوئی کہانی نہیں
قولِ اقبال کا کوئی ثانی نہیں
نورِ احمدؒ ترا کیسے سہرا لکھوں
لامکاں کا مکین دل میں ٹھہرا لکھوں

چومتی ہے قدم آسماں کی جبیں
تو ہے ختم الرسل میرے مولائے کل
زرہ نقشِ قدم چاند چہرہ لکھوں
سبز گنبد نظامی نگاہوں میں یا

غلامی تیری دے گل پائے پٹکے

غلامی تیری دے گل پائے پٹکے یا رسول اللہ
دلاں چوں ہو گئے نیں دور کھٹکے یا رسول اللہ

کرم دی جہات پا دیوؤ اساں جئے عاصیاں اُتے
کدی گھیری دے وچ بیڑی نہ اٹکے یا رسول اللہ

تساں دے کول آوندے نے جو، بھر بھر کے پلاؤندے او
تساں دے کول بھرے رہندے نے مٹکے یا رسول اللہ

سماں جنتی دکھاؤندے نے اوہ وچ مسجد نبوی دے
اوہ نوری تمقے جہڑے نے لٹکے یا رسول اللہ

تیرے عاشق تے نظراں نال وی چم لیندے جالی نوں
بھانویں لکھ وار پیا شرتا کوئی ہٹکے یا رسول اللہ

کوئی دل نہیں نظامی نوں کوں فریاد کرنی ایں
لکھدا اے شعر سادہ تے جٹکے یا رسول اللہ

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

غلامی تیری دے گل پائے پٹکے

درووں میں سلاموں میں
محمدؐ کے غلاموں میں

کرم فرما ترا جلوہ
سجودوں میں قیاموں میں

سمندر آنکھ نے دل کے
بھرے ہیں چند جاموں میں

ارم بے حد در احمدؐ
اجالے دن کے شاموں میں

نظر چومے تری جالی
جنوں آزاد کاموں میں

جھلکتی حسرتِ طیبہ
نظامی کے کلاموں میں

لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے

لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے یارسول اللہ
سدا جھلڈے رہن تیرے ای جھنڈے یارسول اللہ

کرم میرے تے فرماؤ میں صدقہ پاواں یاراں دا
جو یاری لا کے تیرے نال ہنڈے یارسول اللہ

جے ایسے سال ویکھاں میں سبز گنبد تے جالی نوں
ہو جاوون گے میرے ارمان ٹھنڈے یارسول اللہ

اوہناں نے بانگ نہیں آکھی تے رب وی دن چڑھایا نہیں
جو ماراں مار کے عشقے نے پھنڈے یارسول اللہ

تیرے عاشق اتھے اوتھے آقا امر ہو گئے نیں
جناں نوں جام اُلفت دے نے ونڈے یارسول اللہ

اوہ جنت دے نہیں طالب نظامی بھل گئے دُنیا نوں
تیرے عشق حقیقی دے جو چنڈے یارسول اللہ

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

لگ جاوے میری بیڑی وی کنڈھے

مری بھی ناؤ کو بخشو کنارہ یارسول اللہ
پکارے ہجر میں آنکھوں کا تارہ یارسول اللہ

ترے احباب کے صدقے سے بھی چین آ جائے
تری قربت میں ہو دل کا گزارہ یارسول اللہ

نظارہ سبز گنبد کا نظر سے جالیاں چوموں
کرو ارمان کا میرے بھی چارہ یارسول اللہ

اسی کی بانگ میں دم ہے اسی سے صبح عالم ہے
رگ و پے میں سمایا جس کے نعرہ یارسول اللہ

امر عاشق ہوئے پی کر تری نظروں سے کوثر کا
وہ پیمانہ کرے پورا خسارہ یارسول اللہ

نظامی پر بھی احساں کر کہ یسین ہے تو قرآن کر
سلگتا ہے جو ہر پہلو میں پارہ یارسول اللہ

سدا ہوواں تیرے روضے دے نیڑے

سدا ہوواں تیرے روضے دے نیڑے یا رسول اللہ
مک جاون گے دنیا دے بکھیڑے یا رسول اللہ

خیالاں وچ میں سوں جاواں تے ویکھاں روضہ اقدس نوں
خدا دل میرے دی جے اکھ بکھیڑے یا رسول اللہ

جدوں دا دکھاں نوں دسیائے میں آقا کول جانا ایس
میرے توں غم وی رہندے نیں پریڑے یا رسول اللہ

میں طیبہ پاک دے راہی نوں رو رو حال دسناواں
سلاماں دے میں نت دیواں سنہرے یا رسول اللہ

پہنچ جاندا اے نظامی وی تصور وچ شہر تیرے
مدینے پاک دی جد گل کوئی چھیڑے یا رسول اللہ

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سدا ہوواں تیرے روضے دے نیڑے

سدا دیکھوں ترا روضہ اجالے یا رسول اللہ
بکھیڑوں سے بچا اپنا بنالے یا رسول اللہ

حقیقت میں نہیں ممکن در انوار پہ اپنے
خدارا خواب کے رستے بلالے یا رسول اللہ

توئی دارالاماں میرا قہر میں سائباں میرا
مری جاں اور دل تیرے حوالے یا رسول اللہ

دل و چشم صراحی کے زبانی اپنے راہی کے
مری آہ و بکاسن میرے نالے یا رسول اللہ

نظر کا نور دے بے نور کو روشن نگاہوں سے
نظامی کا جگر بھی آزمالے یا رسول اللہ

تیرے دسے ہوئے رستے جو ٹریا

تیرے دسے ہوئے رستے جو ٹریا یا رسول اللہ
کے گلوں کے تھان تے نہ تھریا یا رسول اللہ

محمد نام وی الفت جدوں دی رچ گئی دل وچ
کدے بیڑا طوفاناں وچ نہیں رُڑیا یا رسول اللہ

سی اکھیاں نیر برساون تے دل دہندا دہائی سی
مدینے پاک وچوں چد میں مُڑیا یا رسول اللہ

ہر واری میرے حالات راہواں ڈک کھلوندے نے
غماں دا ماریا دل جاندا گڑھیا یا رسول اللہ

تساں دی شان اقدس توں جہڑا ہر ویلے سڑدائے
قسم رب دی جہنم ول او ٹریا یا رسول اللہ

دیوے گا حشر دے اندر تیرے ناں دی دہائی او
نظامی وانگ بن علموں جو تھریا یا رسول اللہ

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

تیرے دستے ہوئے رستے جو ٹریا

مری منزل ہے نقش پا رسول اللہ
غنی محتاج ہے در کا رسول اللہ

مجھے نام محمدؐ کا سہارا ہے
پکاروں یا رسول اللہ رسول اللہ

کہے آنکھوں کا یہ ساون ترے آنگن
پلٹ کے آؤں گا کب یا رسول اللہ

کہاں تک ہجر کا مارا ترا نعرہ
لگائے دل لب لباب یا رسول اللہ

جہنم تیرے دشمن کو ترے صدقے
سدا بخشے مرا رب یا رسول اللہ

نظامی کو سرِ محشر بچا لینا
غضب سے تیرا منصب یا رسول اللہ

جدوں وی اوکھے ویلے دل نے پڑھیا

جدوں وی اوکھے ویلے دل نے پڑھیا یا رسول اللہ
کدے وی کم نہ میرا کوئی اڑیا یا رسول اللہ

میں گھبرا کے زمانے توں لیا نام محمد جد
دل میرا اوسے ویلے ہے ٹھریا یا رسول اللہ

ولی اللہ دے بن گئے نے مثالاں ویکھیاں لکھاں
تیرا پلہ جناں لوکاں نے پھڑیا یا رسول اللہ

تساں دے نور تھیں آقا ﷺ میرا سینہ ہویا روشن
تیرے ناں دا گکینہ دل تے جڑیا یا رسول اللہ

میںوں رحمت خدا دی نے نظامی گھیر لیا فورن
مدینے پاک دی جد حد میں وڑیا یا رسول اللہ

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

جدوں وی اوکھے ویلے دل نے پڑھیا

درو پاک کو جب بھی پڑھا ہے یا رسول اللہ
کوئی بھی کام نہ میرا اڑا ہے یا رسول اللہ

رہ کارِ جہاں تیرا کرم ہے آج جو مجھ میں
دلِ اخگر مثالِ گل پڑا ہے یا رسول اللہ

ترا دامنِ خدا ضامن مجھے برہان ہونے کو
ترا اسمِ مبارک ہی بڑا ہے یا رسول اللہ

سحر میں شام میں روشن رہ الہام میں روشن
نگینہ نام کا تیرے جڑا ہے یا رسول اللہ

کنارے پر حرم، پہنچے، نظامی پر کرم گرچہ
تہی پہلو عمل کچا گھڑا ہے یا رسول اللہ

دھماں پا دیو دو

دھماں پا دیو دو جگ اندر تھاں تھاں اوہدے نام دیاں
نالے گھلدے رہنا ڈالیاں تسیں درود و سلام دیاں

بھانویں کناں زر والا اے بھانویں کیڈا بادشاہ
کر سکدا نہیں قسے ریاں اوہدے کوئی غلام دیاں

روغے اُتے جا کے دیکھو آپے اپنیاں اکھاں نال
دن بدل برساتاں ہوں ہر ویلے اکرام دیاں

دل دے راہیں اکھیاں تائیں ایسا ملدا اک خمار
کیہہ کیہہ صفتاں دے کوئی کوثر والے جام دیاں

وچ خیالاں بیٹھ مدینے خبرے لکھدا رہنا ایں
واہ نظامی کیا باتاں نے تیرے ہر کلام دیاں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

وہاں پاؤں تو دو

دھوم ہے درودوں کی
دھوم ہے سلاموں کی

جوتیاں اٹھاتے ہیں
آپ کے غلاموں کی

مل رہی ہے مولا سے
بھیک تیرے ناموں کی

ساقیاً نظر دھڑکن
سن رہی ہے جاموں کی

نعت میں نظامی کیا
بات ہے کلاموں کی

جدوں سوہنا نبی آیا

بطرز: بھکی پئے گئی چن تاریاں دی لو

اگ دوزخاں دی ٹھنڈی گئی ہو جدوں سوہنا نبی آیا
چیرکاں مار کے شیطان پیا رو جدوں سوہنا نبی آیا

ہر پاسے ادوں جگ تے ہنیر سی
سوہنا آگیا تے ہو گئی سویر سی
جگ مہکیا تے ہو گئی خشبو جدوں سوہنا نبی آیا

نوری رل مل خسیاں مناوندے
اج سنی وی میلاد پئے مناوندے
آؤ خشی خشی خسیاں کرو ویکھو سوہنا نبی آیا

بھل لے کے درودوں سلام دے
گل پاو نے لئی خیرالانام دے
لے نوریاں نے ہار پرو ویکھو سوہنا نبی آیا

نور ویکھیا سی جہڑا جبریل نے
گل دس دتی خود تکمیل نے
اوسے نور دی اے چارے پاسے لو ویکھو سوہنا نبی آیا

عرض کراں گا میں ویکھ کے حضور توں
آقا بن گئی نظامی مجبور توں

رباعی

حساب کتاب قبر دا آقا میتھوں دیتا نہیں جانا
پچھیا جد نکیراں میتھوں، مینوں کوئی جواب نہیں آنا
گرزاں چک تیار جد ہوئے، میرے آقا نے فرمانا
کیہہ ہو یا جے بھلیا نظامی میں تے بھل نہیں جانا

عرض کراں گا میں ویکھ کے حضور ﷺ توں
آقا بن گئی نظامی مجبور توں
سایا رحمتاں دا ایہدے تے کرو ویکھو سوہنا نبی آیا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

جدوں سوہنا نبی آیا

خوش عشاق نبیؐ کے دشمن روتے ہیں
آگ گلستاں، گل، انکارے ہوتے ہیں

تو وہ نبیؐ ہے جس کے قدموں کو چھو کر
دور اندھیزے ذرے تارے ہوتے ہیں

میر مجس کی خوشبو سے محفل میں
بیٹھنے والے مہکے سارے ہوتے ہیں

ذکرِ گل کیا دینِ نبیؐ تیری خاطر
ابنِ علیؑ نے سر تک وارے ہوتے ہیں

چشمِ جبرائیل، نبیٰ کی پیشانی
مخفی صدیوں کے نظارے ہوتے ہیں

کیسے اپنے آقا کے در پہ جائیں
جو غربتِ فرقت کے مارے ہوتے ہیں

بے عملوں کے پاس لحد میں دینے کو
طیبہ کی سرکار کے نعرے ہوتے ہیں

ڈر کیسا جب آقا نے فرما دینا
یہ غمِ خوارِ آلِ ہمارے ہوتے ہیں

اُمّتی آں آسین کملی والے سرکار دے

بطرز اسی آں قلندری دیوانے لہجہ دے

اُمّتی آں آسین کملی والے سرکار دے
دید دے پیاسے تیرے پاک دیدار دے

شاہ و گدا تیرے درتے آوندے
دل دے دکھڑے کھول سناوندے
ہتھ بنھ کھڑے ہوکے عرضاں گزار دے
اُمّتی آں آسین کملی والے سرکار دے

• میں وی تیرے درتے آواں
دل دے دکھڑے کھول سناواں
• دم دم آقا تیرا نام پکار دا
اُمّتی آں آسین کملی والے سرکار دے

کملی والیاں صدقے تیرے
 آئے تسیں تے مک گئے ہنیرے
 دکھ تسیں ونڈے نے ہر دکھیار دے
 اُمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

حشر چ سانوں بچاویں آقا
 کملی بیٹھ بچھاویں آقا
 تیرے دیوانے بس ایہو پکار دے
 اُمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

اج میلاد ہے سوہنیا تیرا
 وچ محفل دے پاؤ پھیرا
 صدقہ ای پنچتن وگڑی سنوار دے
 اُمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

اوہ نے نظامی رب دے پیارے
 ویکھدے نے اوہ نوری نظارے
 کر دے میلاد جہڑے سوہنی سرکار دے
 اُمتی آں آسیں کملی والے سرکار دے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

اُمّتی آں آسین کملی والے سرکاروے

آنکھ	والے	ترے
دل	حوالے	تیرے
سید		الانبياء
شاہ	تیرے	گدا
ہاتھ	باندھے	ہوئے
کرتے	ہیں	التجا
حال	دل کھول	کے
سب	رہے ہیں	سنا
آسرا	نام	کا
انے	حبیب	خدا
بھیک	ہے نور	کی
ہر	تبسم	ترا
ہر	مسرت کو	ہے
غم	مقدم	ترا
روز	محشر	ہمیں
کملی	والے	بچا

ظلمتوں سے خدا
 کے اجالے بجا
 آمدِ جشنِ امروز ہے
 ذکرِ کرب و بلا
 سوز ہی سوز ہے
 نورِ سرکار ہے
 وصلِ درکار ہے
 کر غنی ہاشمی
 تیرا دربار ہے
 تو ہے پیرِ مغاں
 ساتیاءِ دو جہاں
 میں ہوں خالی سبوں
 بھر سوائی سبوں

غلاماں نون ہندی عطا تیرے صدقے

غلاماں نون ہندی عطا تیرے صدقے

منگتے نون ملدا سوا تیرے صدقے

عشق تیرا پاوے گھٹ گھٹ کلاوے

عاشق نون ملدی بقا تیرے صدقے

میں وی آکے ویکھاں نوری نظارے

بناوے جے رب آہرا تیرے صدقے

طیبہ دی گلیاں دے لکھاں نوں چماں
مولا جے دیوے دکھا تیرے صدقے

حشر دے دیہاڑے جگ جان دا اے
بخشنے گا عاصی خدا تیرے صدقے

رب اگے روئے کر کے سجدے
منظور ہندی دعا تیرے صدقے

مرضاں نے لکیاں نظامی نوں جنیاں
دیوے چا مولا شفا تیرے صدقے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

غلاماں نوں ہندی عطا تیرے صدقے

خدا سن رہا ہے صدا تیرے صدقے
حسنِ مجتہبی کی عطا تیرے صدقے

زلیخا کو یوسف سے یعقوب بیٹا
فنا کو ملی ہے بقاء تیرے صدقے

حسنِ ناتواں کو، تمنا میں لائی
ترے پاک در پہ صبا تیرے صدقے

ترے ہی سبب سے خدا کے غضب سے
جہاں روزِ محشر بچا تیرے صدقے

ملی عرش پہ نقش پا چومنے کو
دعاؤں میں آہِ رسا تیرے صدقے

ترا ذکر کر کے طبیبِ دو عالم
نظامی نے پائی شفاء تیرے صدقے

نبیاں داسردار مدینے رہندا اے

نبیاں دا سردار مدینے رہندا اے
دو جگ دا مختار مدینے رہندا اے

جس سوہنے نوں رب بنایا کچھ کچھ کے
اوہ سوہنا شاہکار مدینے رہندا اے

اتھے اتھے سب بہاراں جہدے لئی
رب دا سوہنا یار مدینے رہندا اے

رب دے گل خزانے جہدے ہتھ وچ نیں
اوہ گنجی بردار مدینے رہندا اے

صادق تے امین جناں نوں دشمن کہن
اوہ سوہنا کردار مدینے رہندا اے

قبر، حشر دیاں ساریاں اوکھیاں گھاٹیاں توں
جنے لاؤنا پار مدینے رہندا اے

کہہ نظامی عاصیاں نوں گھبراون نہہ
اپنا تے جی دار مدینے رہندا اے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

نبیاں واسر دار مدینے رہندااے

نبیوں کا سردار مدینے والا ہے
دو عالم مختار مدینے والا ہے

جو اپنی مرضی سے بنا دست قدرت
وہ تیرا شہکار مدینے والا ہے

وجہ بہاراں بزم یاراں عرش نشیں
باطن کا اظہار مدینے والا ہے

مال و متاع مخزن ملک و ملت عالم
ان سب کی سرکار مدینے والا ہے

جس کو صادق اور امیں دشمن کہہ دیں
وہ ایسا کردار مدینے والا ہے

قبر و برزخ حشر میں ناؤ امت کی
کرتا ہے جو پار مدینے والا ہے

عاصی ہوں پر لاکھ نظامی آل نبی
کا صدقہ غم خوار مدینے والا ہے

بنناں ای جے یار مدینے والے دا

بنناں ای جے یار مدینے والے دا
دل وچ رکھ لے پیار مدینے والے دا

مَر کے وی اوہ زندہ اے ، پر سوندا نہیں
کیتا جو بیدار مدینے والے دا

قسم خدا وی اوہنوں رب نے بخشاں نہیں
جہڑا اے غدار مدینے والے دا

نبی نہیں اُمّتی بن سکے ، پر ساڈے تے
احسان بڑا سرکار مدینے والے دا

خشی مناواں مینوں ، سدا ، طیبہ چوں
آوے جے اک وار مدینے والے دا

عاصیاں تائیں بخشیاون تے گل لاؤنا
ایہہ ہے کاروبار مدینے والے دا

بہلول میاں ، تے شاہ منصور جئے عاشقاں نوں
کہندے نے میخوار مدینے والے دا

چونہہ یاران دا یار ہے جہڑا ، جنتی اے
ایہہ ہے قول قرار مدینے والے دا

لوں لوں یار نظامی میرا کہندا اے
وسدا رہے دربار مدینے والے دا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

بنناں ای جے یار مدینے والے دا

اے نبیوں کے سردار شاہِ مدینہ
مرا بیڑہ کر پار شاہِ مدینہ

وہ مر کے بھی زندہ ہے اپنی لحد میں
جسے کر دے بیدار شاہِ مدینہ

حسین ابنِ حیدر کے دشمن سے مولا
غضب ناک بزار شاہِ مدینہ

ترا امتی ہونا اعزازِ افضل
عطا اس پہ دیدار شاہِ مدینہ

کرم ہو کہ مجذوب دل میں سمائے
نگاہوں سے دربار شاہِ مدینہ

پڑا ہوں کرم کی توقع میں در پہ
میں ناکارہ بیکار شاہِ مدینہ

کہ مصداق بہلول منصور جامی
تو ساقی میں مئے خوار شاہِ مدینہ

کرم مانگے عاصی نظر ہو ذرا سی
ترے یار کا یار شاہِ مدینہ

نظامی صدائیں مدینہ بلائیں
سنیں مری سرکار شاہِ مدینہ

دل میرا ایہہ کر دا اے

دل میرا ایہہ کر دا اے ٹر جاواں مدینے نوں
بت چا اوہدے در دا اے ٹر جاواں مدینے نوں

جد سوہنا بکاوے گا

بن حیلہ وی جاوے گا

نہ غم کوئی زر دا اے ٹر جاواں مدینے نوں

آقا لنگھدے سے جاون

دن ساڈے وی بھلے آون

دل دکھڑے جزا اے ٹر جاواں مدینے نوں

سُنجا دل دا ویڑہ اے
 ڈبا عملاں دا بیڑہ اے
 دن تیرے نہ تر دا اے کُر جاواں مدینے نوں

میرے دل نوں قرار آوے
 سوہنا نال گلے لاوے
 دل تیزی دا ٹھر دا اے کُر جاواں مدینے نوں

نت منگیاں دُعاواں نیں
 پلے اتھرو تے ہانواں نیں
 دن تیرے نہ سردا اے کُر جاواں مدینے نوں

دل نظامی دا، ہس دا نہیں
 گل دل والی دس دا نہیں
 بس ہانواں بھر دا اے کُر جاواں مدینے نوں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

دل میرا ایہہ کر دالے

جا	زندگی	کو	جینے	جا	دل	کہے	مدینے	جا
جا	چومنے	تجکینے	جا	ڈھونڈنے	روح	سے	تھی	پہلو
میرا	منتظر	گدا	جا	کاش	کہہ	رہا	ہے	مردہ
جا	مرے	سفنئے	جا	منتظر	دل	دل	دل	دل
جا	مدینے	جا	جا	کے	کہے	کہے	کہے	کہے
دل	بے	عمل	فسردہ	آ	پہلو	پہلو	پہلو	پہلو
جا	زندگی	سے	پینے	آ	دل	دل	دل	دل
جا	مدینے	جا	جا	دل	دل	دل	دل	دل
جائے	پھر	بہار	آ	دل	دل	دل	دل	دل
جا	سے	لگانے	سینے	جا	جا	جا	جا	جا
				جا	جا	جا	جا	جا

دل کہے مدینے جا
 پڑھ درود آہوں سے سن سلام راہوں سے
 محزن رسالت کے لوٹنے خزانے جا
 دل کہے مدینے جا
 سرد دل نظامی کا ہے تہی حرارت سے
 سوزن زیارت سے زخم ہجر سینے جا
 دل کہے مدینے جا

کدی خواب اندر

کدی خواب اندر تے آ میرے ڈھولا
غریباں دی قسمت جگا میرے ڈھولا

کرو اوہ نگاہواں جو جامی تے ہویاں
کدی اپنا جلوہ دکھا میرے ڈھولا

خبر ساری تینوں مدینے سچ ہندیاں
تیری شان صلی علی میرے ڈھولا

بڑی آس لاکے بیٹھی کدوں دی
اڈیکاں دے ہندھ تے مکا میرے ڈھولا

مان کسے نون ہے علم تے زر دا
میرا کون تیرے ہوا میرے ڈھولا

بیٹھی ہاں لاکے بڑے چر توں آساں
کدی پورے کر دل دے چا میرے ڈھولا

آواں مدینے تے پے جان ٹھنڈاں
نظامی نون چھیتی نکلا میرے ڈھولا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

کدی خواب اندر

رہ خواب آنکھوں میں آ کملی والے
مری سوئی قسمت جگا کملی والے

نظر بھر کے دیکھوں سفر کر کے دیکھوں
کرو ذوقِ جامی عطا کملی والے

خبر ہے دلوں کی ہوئی محفلوں کی
تری شانِ صلِ علی کملی والے

کرو آس پوری مٹے پاس دُوری
پلا جام جو دو سنا کملی والے

مرا مان دارالاماں کملی والے
عطا حشر میں ساتباں کملی والے

مری ناؤ کا بنا خدا قبلہ کعبہ
ترے نام کا بادباں کملی والے

نظامی کے ارمان کی جان ٹھنڈک
جبینوں کا در آستاں کملی والے

اک واری تے خواب وچ آ

اک واری تے خواب وچ آ چن سوہنیا مدینے والیا
میںوں دید تیری دا چا چن سوہنیا مدینے والیا

نوری نوری سوہنیا ایہہ تیرے دربان میں تیرے دربان میں
رب نے کہا دونویں تیرے ای جہان میں تیرے ای جہان میں
جدوں عرشاں تے لیا بلا چن سوہنیا مدینے والیا

اک رات جبرائیل تیرے کول آیا سی تیرے کول آیا سی
 پلکاں دے وچ سارا سیر کرایا سی سیر کرایا سی
 کجھ رکھیا نہیں تیرے تون لکا چن سوہنیا مدینے والیا

کائنات ساری دا تون لگی مختار این لگی مختار این
 نوریاں تے خاکیاں دا تون ہی سردار این تون ہی سردار این
 کہیا رب نے کول بٹھا چن سوہنیا مدینے والیا

بے شمار میرے اُتے رحمتاں نے تیریاں رحمتاں نے تیریاں
 بخشش دئیں اُمت نون عرضاں نے میریاں عرضاں نے میریاں
 کر معاف نظامی دی خطا چن سوہنیا مدینے والیا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

اک واری تے خواب وچ آ

اے	مہتاب	ہاشم	کبھی	خواب	میں	آ
کبھی	موج	رقصاں	نظر	آب	میں	آ

ہیں	دربان	قدسی	ترے	لوح	و	کرسی
کرو	دور	آقا	مری	کسم		پرسی

جو	معراج	کی	شب	قدم	چھونے	آیا
کہا	اس	نے	مولا	خدا	نے	بلایا
نگاہوں	سے	تیری	نہ	خود	کو	چھپایا

کہا عرش والوں نے مختار آیا
سر عرش نبیوں کا سردار آیا

خدا کا خدا کی طرف یار آیا
کہ امت کا بیڑہ لگا پار آیا

جھکا دے جبیں رحمت دو جہاں کا
نظامی خطا پوش دربار آیا

کدی میرے خواباں وچ

کدی میرے خواباں وچ آ جا میرے سوہنیا
نوری نوری مکھڑا دکھا جا میرے سوہنیا

اک رات رب کہیا جا جبریل توں
قداں نوں چم آکھیں آجا میرے سوہنیا

بیٹھے آں سجائی آقا محفل میلاد وی
نور دیاں رنگناں چڑھا جا میرے سوہنیا

جھولیاں پھیلانی بیٹھے طالب دیدار دے
دید والی عید تے کراجا میرے سوہنیا

ایوب انصاری وانگوں آؤ ساڈے گھر وی
ماڑیاں دی کلی پھیرا پا جا میرے سوہنیا

تیرا ایہہ نظامی نہہ ، مرجاوے سہکدا
اک واری سینے نال لا جا میرے سوہنیا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆
کدی میرے خواباں وچ

خوابوں میں رُخِ انور
قدمینِ حرمِ چوے

پیغامِ خدا لائے
جبریلِ قدمِ چوے

نعلینِ مبارک کو
ہر اہلِ کرمِ چوے

جلوؤں کے گداگر کو
ایوبؑ سا گھر بخشیں

میلاد میں آئیں یا
طیبہ کا سفر بخشیں

گھر بیٹھے زیارت ہو
دل کو وہ نظر بخشیں

ظلمت میں نظامی کو
رخسارِ سحر بخشیں

مدنی ماہیا

اسماں بنھیا احرام ہووے
مکے وچ دن گزرے مدینے ساڈی شام ہووے

سوہنا سوہنا مقام ہووے
رج رج طواف کراں ہتھ زم زم دا جام ہووے

جاگی حسرت سینے دی
آقا ساڈی عرضی تے مہر لگ جائے مدینے دی

مدینہ ازویری بیوٹی
اوتھے خاکروباں وچ لگ جائے میری ڈیوٹی

دل ٹٹیا جُودا اے
سرکار دے بوہے توں کوئی خالی نہ مُردا اے

آیا درتے غلامی نوں
سینے نال لاکے تے دیو دید نظامی نوں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

مدنی ماہیا

دن کا احرام کہے زم زم کی طرح موتی
 آنکھوں سے شام بھی
 اونچا ہر بام رہے کعبہ کے طوائف کے
 لب پہ ترا نام رہے
 حسرت مرے سینے کی عرضی پہ مہر آقا
 لگ جائے مدینے کی
 جان دم آدم ہو جا روب کشوں میں ہاں
 شامل تیرا خادم ہو
 دل ٹوٹا کبھی جوڑا آقا نے سوالی کو
 خالی نہ کبھی موڑا
 آیا ہوں غلامی کو آغوش میں لو آقا
 دو دید نظامی کو

در پہ بلانا

در پہ بلانا رسولِ عربی
کرم فرمانا رسولِ عربی

ہم بے زر بھی آجائیں
بنے کوئی بہانا، رسولِ عربی

مر نہ جائے دن دیکھے
تیرا دیوانہ رسولِ عربی

عرش بھی جس پر رشک کرے
روضہ دکھانا رسولِ عربی

ہم ہیں اندھیروں میں بھٹکے ہوئے
شمع کوئی جلانا رسولِ عربی

ہم تیرے اُمّتی ، عاصی ہیں
ہم کو نبھانا رسولِ عربی

بسی گھائی قبر کی ہے
ہم کو بچانا رسولِ عربی

حشر میں اپنی کملی میں
ہمیں بھی چھپانا رسولِ عربی

غلامِ نظامی غلاموں کا
اسے نہ بھلانا رسولِ عربی

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

در پہ بلانا

مٹاؤ	لبی	تشنہ	بلاؤ	کبھی	در
دکھاؤ	بھی	بے	خدارا	پہ مصطفیٰ	در
جاؤ	مان	پروانہ	ہوں	رسول کا	شمع
آزماؤ	بھی	فرشی	عرشی	طواف	جان
جلاؤ	کوئی	شمع	چراؤ	کی لو	عارض
بچاؤ	ہمیں	آقا	پکارے	امتی	ہر
جاؤ	نکیرو	منکر	کے	ہیں نبی	عشاق
تتاؤ	ابرو	کے	عربی	رسول	محشر
مسکراؤ	بار	اک	خدارا	کہے	امت

کدی خواب وچ ہو جاوے

کدی خواب وچ ہو جاوے نوری منکھڑے دا نظارا
آقا من لتوو خدارا آقا من لتوو خدارا

دل وچ میں آس لائی ایہہ بیج میں وچھائی
آجاؤ ہن تے آقا محفل تیری سجائی
قسم خدا دی آقا ہن تیرے نہیں گزارا
آقا من لتوو خدارا آقا من لتوو خدارا

بُھل لیکے سوہنے سوہنے تیری یاد وچ میں سجرے
 بڑے پیار تھیں پروے میں دروداں دے ایہہ گجرے
 کر دیواں صدقے تیرے اس دل دا باغ سارا
 آقا من لئو خدا را آقا من لئو خدا را

الم نشرح تیرا سینہ ، تیرا شہر وی مدینہ
 صدقے صدیق عمر دے میرا پار کر سفینہ
 جتھے انبیاء سوالی میں وی دیکھ لاں دوارا
 آقا من لئو خدا را آقا من لئو خدا را

نظامی دی آس والا ہن بوٹا کر دے ہریا
 فرقت دا ویلا ہن تے جاندا نہیں میتھوں جریا
 سرکار ہن تے چمکے قسمت میری دا تارا
 آقا من لئو خدا را آقا من لئو خدا را

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

کدی خواب وچ ہو جاوے

نظر میں دلوں کے کھلے باب دیکھوں
تصور میں آقا ترے خواب دیکھوں

سچی یاد میں بزم احساس دیکھوں
ہوئے ذکر سے آنسو الماس دیکھوں

ترے دم سے دم ہے خدا کی قسم ہے
جبیں کو درِ آس کے پاس دیکھوں

تری نذر کرتے غلاموں کو دیکھوں
دروہوں کے گجرے سلاموں کو دیکھوں

فدا نوری ناری جہاں تجھ پہ واری
سر آل کو بے نیاموں میں دیکھوں

الم نشرح سینہ اے شاہ مدینہ
کرو پار صدقے عمر کے سفینہ

ملا جام کوثر امامت کا جو نہی
رہی بزم اقصیٰ میں تشنہ لبی نہ

نظامی کے خوابوں کا تعبیر چارہ
مریضانِ فرقت کا دارو نظارہ

کرم پائے براق، لمسِ حقیقت
تری دھول سے چمکے قسمت کا تارہ

نبیاں نون مل گئی اے

نبیاں نون مل گئی اے امامت حضور دی
مرسل وی من گئے نیں عظمت حضور دی

رتبہ ہے ودھ اوس دا عرش عظیم تون
جس دل نون مل گئی اے محبت حضور دی

اہل عرب دی منے صادق حضور نون
دیکھی اے ہر مقام تے صداقت حضور دی

چادر وچھائی ویریاں تھلے حضور نے
ایسا سلوک ایسی عادت حضور دی

رب عرش تے بلاکے فرمایا آپ نون
دتی اے بخشش ساری امت حضور دی

ہوسی نظامی کوئی نہ داخل بہشت وچ
ہوسی نہ جناں تیکر شفاعت حضور دی

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

نبیاں نون مل گئی اے

امام المرسلین آئے
قدم کو ہر جبیں آئے

دل عرشِ معلیٰ پر
کبھی اس کا مکین آئے

زمانے ہو گئے صادق
صداقت پہ یقین آئے

تری محفلِ مطمئن سے کافر بھی
ہمیشہ

خدا کے پاس امت کے
شفیع البحر میں آئے

نظامی رحمت عالم
شفیع العالمیں آئے

سوہنے دے عشق چچ

سوہنے دے عشق چچ رواواں رواواں
سوہنا جے آوے تے پکاں وچھاواں

تیرے عشق چچ آقا میں سدھ بدھ گوائی
سودائیاں دے وانگ حالت بنائی
کراں جے صداواں تے جھلا سداواں
سوہنے دے عشق چچ رواواں رواواں

اتھے تے میرا لگدا نہیں جیا
میںوں جے دکھ ہے ، تے دکھ اک ایّا
بناں دید آقا کتے مر نہ جاواں
سوہنے ﷺ دے عشق چچ رواواں رواواں

میںوں جے سوہنا بکاوے مدینے
 پے جان ٹھنڈاں میرے وی سینے
 میری حالت سنورے میں وی وال واواں
 سوہنے ﷺ دے عشق چج رواواں رواواں

سوہنا بکاوے گا ذرا کر توں جیرا
 اوہدے در تے ہووے گا تیرا وی ڈیرا
 ہوسن ایہہ منظور سب التجاواں
 سوہنے ﷺ دے عشق چج رواواں رواواں

کرو کرم آقا ﷺ ویکھو نہ خامی
 آوے نظامی کرن لمی غلامی
 تیرے در توں دوری ایہہ بریاں سزاواں
 سوہنے ﷺ دے عشق چج رواواں رواواں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سوہنے دے عشق بچ

رہ یاد رونے رلانے کے دن ہیں
سرِ راہ پلکیں بچھانے کے دن ہیں

ترے عشق میں جانِ شمع رسالت
کہ پروانہ بننے بنانے کے دن ہیں

چراغِ سحر آہِ فرقت میں دل کا
رگِ جاں سے اٹھنے اٹھانے کے دن ہیں

بنی جان پر ہے تو مرنے سے پہلے
سیا کو دکھڑے سنانے کے دن ہیں

نگاہوں سے پینے پلانے کے دن ہیں
لگی آگ دل کی بجھانے کے دن ہیں

پریشان زلفوں کا موسم نہیں ہے
کرم سے ترے، مسکرانے کے دن ہیں

نظر سے جگر آزمانے کے دن ہیں
جبینوں کو در پہ بلائے کے دن ہیں

سنیں التجائیں نہ خامی پہ جائیں
غمِ دو جہاں سے بچانے کے دن ہیں

کہے یہ نظامی بصد احترامی
ریخ یار چلمن ہٹانے کے دن ہیں

آقا سدا تو وچ طیبہ

آقا سدا تو وچ طیبہ میں عاجز تے مسکین تائیں
دل ترسدا رہندا ہر ویلے روضے دے نوری سین تائیں

ہن سوہنیا تیر جدائیاں دے نہیں جھلے جاندا میرے توں
دیدار دا دل نوں شوق بڑا رہ جاوے نہ میرے جین تائیں

اک وار کرو سرکار عطا ، ہن مینوں وی دیدار عطا
میں وی تے وچ جہان کہواں میں تکیا ماہ مبین تائیں

روضے توں لیکے ممبر تک جہڑی تھاں جنت دا ٹکڑا اے
میں چم اکھیاں نوں لا آواں، اوتھے بچھے ہوئے قالین تائیں

جناں ^{صلی اللہ علیہ وسلم} عین حقیقت تکیا اے اوس ج عین حقیقت نوں جا کے
مازاغ بصر قرآن' کیہا اوہناں اکھیاں سرگین تائیں

طیبہ دے نظارے ہر ویلے کر یاد نظامی روندنا ہاں
ہن رب توں زندگی منگناں آں اک جام طہوری پین تائیں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

آقا سدا تو وچ طیبہ

دل جلوہ
کا نشین
کھین دیکھوں
دیکھوں

تیری آدم
میں نور
جبین پرور
دیکھوں

ماہ طور
کلمین
چاہے
دیکھوں

غالیچہ تیرے
عرش رہین
تیرا دیکھوں

آنکھوں میں تیرے در کی
خاک یقین دیکھوں

قرآن کا حسین
ساتی نظامی
دیکھوں

نبی سوہنے مختار دی کوئی گل کرو

نبی سوہنے مختار دی کوئی گل کرو
نبیاں دے سردار دی کوئی گل کرو

پڑھ کے سوہنے تے درود و السلام
آقا دے افکار دی کوئی گل کرو

رب توں بعد اے جہڑی ہستی اک عظیم
ہاں ! او سے منٹھار دی کوئی گل کرو

بھلی اُمت نہیں کسے وی موڑتے
اوبدے گوہڑے پیار دی کوئی گل کرو

جنے پتھر بنھ دکھائے پیٹتے
اوس دے گھر بار دی کوئی گل کرو

اُدُن مٹی رب کہیا سد عرش تے
اوتھوں دی گفتار دی کوئی گل کرو

کر کے دید فیر وی روندے رہ گئے
عشق دے اظہار دی کوئی گل کرو

وچ جہاناں باشنا جس شہر دی
طیبہ دی مہکار دی کوئی گل کرو

سینہ ٹھر جاوے نظامی سُن دیاں
روضہ انوار دی کوئی گل کرو

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

نبی سوہنے مختار دی کوئی گل کرو

بزمِ اقصیٰ یار کی باتیں کریں
آسماں سے پار کی باتیں کریں

عظمتِ مختار پر لاکھوں درود
بھیج کر منٹھار کی باتیں کریں

امتوں کا ناخدا ہے ناؤ میں
چارہ گر غم خوار کی باتیں کریں

پیٹ پر پتھر شہہ لولاک کے
فقر کے گھر بار کی باتیں کریں

اُدن و منی رب کہے جس کو اسی
آئینہ رو یار کی باتیں کریں

بندھ رہی ہے جو زمین و عرش پر
آ اسی دستار کی باتیں کریں

مل رہی ہے جو گلوں کو بھیک میں
نگہت سرکار کی باتیں کریں

طور سے پوچھیں نظامی نور کی
چشم سے انوار کی باتیں کریں

میں تے لکھدار ہواں گا سہرا نبی رکار دا

میں تے لکھدار رہواں گا سہرا نبی سرکار دا
ہے کرم میرے تے دوہرا تہرا نبی سرکار دا

اوسے پاسے کر دتا قبلہ خدا نے وچ نماز
جیہڑے پاسے ہو گیا چہرا نبی سرکار دا

بن گئے صدیق عمر عثمان تے مولا علیؑ
تک لیا جہیاں نیں وی جلوہ نبی سرکار دا

بھاویں تکیا نہیں کسے سایا میری سرکار دا
رہوے گا ساڈے سرتے سایا نبی سرکار دا

شاناں وچ بے شک بڑے آئے مرسل تے نبی
پر کسے پایا ای نہیں پایا نبی سرکار دا

رب کرے وقت نزع ساڈیاں ہونٹاں تے وی
ہے دعا جاری رہوے کلمہ نبی سرکار دا

آ کے مینوں وچ قبر کہن گے منکر نکیر
اے نظامی کوئی بنا نغمہ نبی سرکار دا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

میں تے لکھدار ہواں گا سہرا نبی رکاردا

ہر حرف نوری تار کا
گجرا درودی ہار کا

گوہر کہے انوار کا
سہرا لکھوں سرکار کا

قبلہ خدا نے کر دیا
چہرہ جدھر ہے یار کا

تیرے غلاموں کو لقب
ملتا ہے یارِ غار کا

سایہ نہیں رکھتا مگر
کرتا ہے سایہ پیار کا

ثانی نہیں روزِ جزا
محمود سے غمِ خوار کا

لب پر رہے وقت نزع
کلمہ نبیٰ مختار کا

منکر نکیروں نے سنا
نغمہ نبیٰ سردار کا

کہتے ہیں دو عالم مجھے
شاعر نظامی یار کا

نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا

نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا
ہن تے زندگی لئی مدینہ چاہی دا

عمران کراں یا حج پر طیبہ پاک وچ
مینوں رہنے لئی مہینہ چاہی دا

چا نہ میرے لخصن کدی وی سوہنیا
پیار جڑے دا اک گکینہ چاہی دا

ہور کسے تھاں تے دل نہیں لگدا ہن میرا
میںوں مدینے وچ تے جینا چاہی دا

فیر مزا آوے گا میںوں جین دا
آقا دے ہتھوں جام پینا چاہی دا

نام آوے میرا بھاویں عاماں دے وچ
شوق پورا ہن دیرینہ چاہی دا

دل نظامی نوں نہیں کرنا خبرے کنج سوال
میںوں منگن دا قرینہ چاہی دا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆
نہ تے مینوں کوئی خزینہ چاہی دا

مال و دولت نہ خزینہ چاہیے
ساقی کوثر مدینہ چاہیے

ساقیا تیری زیارت کے لیے
حج ہو یا عمرہ مہینہ چاہیے

عرش کے مہماں کہے بے دم جہاں
دم کا آدم کو نگینہ چاہیے

دل پکارے جانِ طیبہ بیٹھ کر
آپ کے قدموں میں جینا چاہیے

عام کو دربارِ خاص الخاص میں
ہو، بھلے پاؤں کا زینہ چاہیے

ہوں سوالی پر نظامی عشق میں
بات کرنے کا، قرینہ چاہیے

ذکر خدا کراں تے میں ذکر نبی کراں

ذکر خدا کراں تے میں ذکر نبی کراں
جے نعت نہ پڑھاں تے دسو میں کی کراں

کرنی این اپنے عشق وچ مدحت رسول دی
دل چاہوندا میرا تے میں ہر گھڑی کراں

چمے نے جھڑی خاک نے تلوے حضور دے
اوتھے میں پیر پیر تے سجدے کئی کراں

عاشق ہزار آئے نے اپنے انداز وچ
میں وی تے گل ادب دی اوہناں جی کران

اکھیں میں ویکھ آیا ہاں مدینہ حضور دا
رحمت پئی وسدی اے گل میں کھری کران

قسمیں خدا دی سوہنیا بیٹھاں گا صبر نال
آکھے کوئی مینوں اوئے، تے اوہنوں میں جی کران

نکڑا نظامی نوں وی پا دینا کتیاں وچ
ہے عرض نکڑی جی مری میں حاضری کران

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

ذکر خدا کراں تے میں ذکر نبی کراں

میں نے کہی تو نے
اُس نے پڑھی نعتِ نبیؐ

دھڑکن ہے یا تسبیحِ زن
ور پہ کھڑی نعتِ نبیؐ

پاؤں تے براق یا
اڑتی گھڑی نعتِ نبیؐ

عاشق ہے یا آقا ترے
 پاؤں پڑی نعتِ نبیؐ

دل کا یہ زینہ چشمِ تر
 اتری چڑھی نعتِ نبیؐ

امت پہ ہے قسمِ خدا
 رحمتِ بڑی نعتِ نبیؐ

لقمہ نظامی ہ حرفِ کا
 دینے بڑھی نعتِ نبیؐ

لہدی اے طیبہ پاک وچ دولت

لہدی اے طیبہ پاک وچ دولت سُرو دی
ملدی اے عاشقاں نوں سعادت سُرو دی

ہندی اے برکھا نور دی دساں کیہ لفظاں نال
عاشق نبی دے جان دے نے فطرت سُرو دی

ہندے مدینے پاک وچ جلوے نے کیف دے
بندہ کرے محسوس جے عظمت سُرو دی

لکھ دے توں چھیتی کاتب میرے نصیب وچ
جاگی اے سینے وچ میرے حسرت سُرو دی

کیہڑی اے چیز جیہڑی سائل نوں ملدی نہیں
جھولی بھری ہے جاوندی سخاوت سُرو دی

اوتھے تے ہر مراد وی بن منگیاں آ ملے
ایہ تے کرم ہے ویکھ لو کرامت سُرو دی

سوہنے دے کولوں سوہنے نوں منگ لے نظامیا
سر نوں جھکا کے رکھ دتیں نسبت سُرو دی

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سمجھدی اے طیبہ پاک و سچ دولت

دلوں کی دولت سرورِ طیبہ

سعید چاہت سرورِ طیبہ

نبی کے عاشق ہی جانتے ہیں

خمارِ فطرت سرورِ طیبہ

بلند جلوے خیال پرور

نظر کی عظمت سرورِ طیبہ

رہن کاتب ملے ہو پوری

وصال حسرت سرورِ طیبہ

بغیر حرف سوال کے ہی

تری سخاوت سرورِ طیبہ

مراد بر ہے دعائے مرشد

کرم کرامت سرورِ طیبہ

حسینؑ اکبرؑ شفیق محشر

نظامی نسبت سرورِ طیبہ

تے گل کیہ سی

مولا میں وی آ جاندا مدینے دے ول تے گل کیہ سی
میریاں سدھراں دا وی نکل جاندا اک ول تے گل کیہ سی

میں تے دس بیٹھا ساں لوکاں نوں مدینے پاک جاون دا
لوک کچھن گے مینوں نہ آکھاں اج یا کل تے گل کیہ سی

حل کیتے نے بڑے مسئلے میرے صدقہ سوہنے دا توں
ایہہ وی اک نکا جیوا مسئلہ کر دیندوں حل تے گل کیہ سی

سُن لیناں ایں گلاں دلاں دیاں ساریاں توں مولا
جے ایہہ وی اک نکڑی جی سن لیندوں گل تے گل کیہ سی

مدینے پاک جاون دی گل کیتی اے خبرے کیوں بے اختیار ہنجو
جگ دے ویکھن توں پہلاں لیندوں جے ٹھل تے گل کیہ سی

بڑے چاواں نال چاندے پئے او بلاوہ جو آیا اے
میںوں وی کہندے نظامی اساڈے نال چل تے گل کیہ سی

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

تے گل کیہ سی

جبیں چہ بل کی بساط کیا ہے
بنائیں آقا تو بات کیا ہے

مدینے جاؤں گا آج کل میں
تو آج کل سے نجات کیا ہے

کنائے ابرو نبیٰ کے آگے
نصیب عالم کی ذات کیا ہے

سحر ہے کیا بالمقابل رخ
موازن زلف رات کیا ہے

مٹوڑن دل بلا ہے تو
نظامی لب بے ثبات کیا ہے

سرکار تہانوں پھدے نہیں

عزتاں والے سب القاب سرکار تہانوں پھدے نہیں
دو جگ دے سب ادب آداب، سرکار تہانوں پھدے نہیں

سبھی مہکاں محل کلیاں تہاڈے در عنبر کستوری
وچ تعظیماں کھڑے گلاب، سرکار تہانوں پھدے نہیں

جزماں نقطے غننے سب شداں مداں زبراں زیراں
تہاڈی شان وچ پیش اعراب، سرکار تہانوں پھدے نہیں

اپنے نور توں پیدا کر کے سب نبیاں توں آخر گھلایا
اوپدی حکمت والے باب ، سرکار تہانوں پھدے نیں

دید لئی جد بلایا سی لامکانی عرش علاتے
رکھنے پاک نعلین جناب ، سرکار تہانوں پھدے نیں

غاراں دے وچ رو رو کے منگی اے بخشش شب اسرا
امت لئی سب اضطراب ، سرکار تہانوں پھدے نیں

تہانوں صفتاں نال بلایا لیسین مدقر کہہ کہہ کے
سب الفاظ عزت مآب ، سرکار تہانوں پھدے نیں

جبرائیل وی سمجھیا ناہی ہور نظامی کیہہ سمجھے کوئی
اللہ دے سب راز حجاب ، سرکار تہانوں پھدے نیں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سرکار تہانوں پھدے نیں

سب عزت کے القاب ترے
تسلیم و رضا آداب ترے

عنبر کستوری پھول کلی
انگشت نبیؐ مہتاب ترے

شد و مد زیر زبر اور ہم
اسم احمد اعراب ترے

کھلتے ہیں ترے شہر حکمت
نجف اشرف میں باب ترے

عے عرش بریں یا بوسہ کناں
نعلین تلے کم خواب ترے

کافی ہیں تری امت کے لیے
قرنیٰ جیسے اصحاب ترے

محمود شفاعت حاضر ہیں
امت سب کی بے تاب ترے

نجم الطارق یسین قرآن
سدرہ پہ کھلیں کیا باب ترے

سرکار ویکھ دے نے

باطن دے نوروں پروردگار ویکھ دے نے
جیہڑے نبی دا ظاہر دربار ویکھ دے نے

سرکار سد لیا اے جناب نوں ایدکیں وی
جا کے اوہ جناتاں دی عپے بہار ویکھ دے نے

صدیق عمر عثمان تینوں علی دے یار
میرے نبی دے لوکیں شاہکار ویکھ دے نے

بخشش دی اک نوید آقا سناؤ سب نوں
سرکار تہاڑے ولے گہنگار ویکھ دے نے

لوکیں مدینے جا کے قسم خدا وی یارو
ہندا ظہور حق دا اظہار ویکھ دے نے

ایویں نہیں ہر کسے نوں صادق امین من دے
لوکیں تے پہلے یارو کردار ویکھ دے نے

نانے دا دین تک کے کیتی نہیں اپنی پرواہ
کربل لٹا کے اپنا گھر بار ویکھ دے نے

یہ جہل کنج کھلوتا تعظیم آپ دی نوں
مکے دے سارے جڑ کے سردار ویکھ دے نے

ہنجواں دے لیکے تھے کسراں کھڑا تخیل
عشق سخن چ ڈبے اشعار ویکھ دے نے

اپنے قلم چوں جسراں لکھدائے جو لکھاری
سرکار اوہدے وتے بہوں پیار ویکھ دے نے

قسم خدا دی میرا ایہہ وہم نہیں نظامی
میں نعت لکھنا واں تے سرکار ویکھ دے نے

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

سرکار ویکھو دے نے

دیکھو	پہروردگار
دیکھو	آئینہ
	یار

دیکھو	در پہ بہار
دیکھو	جانِ بہار

دیکھو	اوجِ کمال
دیکھو	ادوارِ یار

دیکھو	منّتِ حضور
دیکھو	عاصیِ گزار

طیبہ حضور حق کے
جلوے ہزار دیکھے

صادق امین پہ سر
کربل میں وار دیکھے

بوجہل ہو منووب
جان وقار دیکھے

ہوتے فدا تخیل
شاعر نثار دیکھے

سجدہ عفو برائے
امت گزار دیکھے

کرتے ثناء نظامی
طیبہ سے یار دیکھے

محفلِ میلادِ پاک

اوپدیاں رحمتاں نے لائے آن ڈیرے اپنے گھر وچ جنے میلاد کیتا
 کملی والے محبوب دے عشق اندر اسیں دل دا گلشن آباد کیتا
 اوہنوں کدے وی کمی نہیں آسکدی میرے آقا نوں جنے وی یاد کیتا
 کملی والے محبوب دا ذکر کر کے اساں اپنا دل ہے شاد کیتا

کملی والے دے پاک میلاد دیاں آج خوشیاں ہر انسان کردا اے
 سایہ اپنیاں خاص رحمتاں دا گنہگار اے تے آپ رحمان کردا اے
 کائنات آج خوشیاں منارہی اے رب بخشش دے پیدا سامان کردا اے
 اے نظامی محفلِ پاک سُن کے اپنے دل وچ غمی شیطان کردا اے

علم ہر شے دا سوہنے نوں رب دتا وھو بکل شعییٰ علیم کہہ کے
 پھر دی ویکھ لئو پورا نہیں بھیت دتا حضرت موسیٰ نوں پیارے کلیم کہہ کے
 شکل وچ محمد دی گھلایا اے اتے بلایا اے نور قدیم کہہ کے
 نظامی اوس سی شان کی کیہہ لکھے جنوں رب سدے رؤف الرحیم کہہ کے

گنہگاراں لئی بنیا بہار ہو یا اے کملی والیا حسن و جمال تیرا
تیرے نور دا پاک جمال تک کے ہو گیا سی حبشی بلال تیرا
کئی ترسدے گئے جہان اتوں کتیاں مر کے پایا وصال تیرا
اوہ تے تاج سکندر نوں تکدے نیں جہڑے ویکھ دے جاہ جلال تیرا

جہڑے دل وچ بھورا اے عشق اوہدا کملی والے نوں نور تسلیم کردا اے
اللہ والیاں دے لڑ لگ جاندا اے اوہدی ہر کوئی بڑی تعظیم کردا اے
جہڑا بشر بشر دی رٹ لاوندا اے اوہدا فیصلہ رب کریم دا اے
نظامی بخدی بنا کے اوں تئیں سارے جگ دی خشکی تقسیم کردا اے

اپنے گھر وچ اساں میلاد کیتا سوہنی محفل سجائی سرور آیا
کملی والے محبوب دے عشق اندر کیتی مدح سرائی سرور آیا
نعت خواناں میرے محبوب والی جدوں نعت سنائی سرور آیا
نظامی آقا دے آون دی خوشی اندر ونڈی اساں مٹھائی سرور آیا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

محفلِ میلادِ پاک

رحمتیں	زن	خیمہ	میں	میلاد	دہشت
رحمتیں	نگن	سایہ	میں	احمد	عشق
گرا	میں تیرے	کعبے	میں	خدا کے	تو
رحمتیں		پنچتن	جراہ	غار	نور

تیرا	قرار دل ہے	جمال	تیرا	بہار	طور	کلیم	تجھ	سے
تیرا	گرفتہ دل ہے	بلا	تیرا	اسیر	گیسو	اولیں	قرنی	
تیرا	شہید ہو کے	وصال	تیرا	مثال	حڑ ہے	کسی	نے	پایا
تیرا	خدا کا جاہ و جلال	تیرا		مری	نظر	میں	بروز	محشر

آنکھوں نے منور عالم میں
عشاقِ نبیؐ بہ حکمِ خدا
تا عرشِ معلیٰ سدرہ نے
نجدی کو نظامی دوزخ نے

دم سے تیرے آدمؑ دیکھا
ہر سر تسلیم خم دیکھا
نور اور بشر باہم دیکھا
مغضوب کبھی نام دیکھا

کیف و سرود اُن سے
پروانے اور شمع
آدمؑ میں نور اُن کا
گنجِ شکرِ نظامی

بزمِ درود اُن سے
کا ہے وجود اُن سے
حکمِ سجود اُن سے
بے حد حدود اُن سے

صابرؑ کا نور اُن سے
قرآن میں نظامی

شانِ غفور اُن سے
اُن کا ظہور اُن سے
شانِ غفور اُن سے

رباعیاں

ایہہ تاہنگ میری ویکھاں سبز گنبد اربس ساڈی طیبه لینڈ ہووے
 اوہ وی گھڑی آوے جدوں روضے اُتے ہتھ بنھ غلام سٹینڈ ہووے
 اینڈ (end) ہووے نہ کرم نوازیں داتے عطا اوہدی اینڈ اینڈ ہووے
 نظامی کسے سفارش دی لوڑ ناہیں سائن ہر عرضی بائی ہینڈ ہووے

اسٹیشن بنے اجمیر تے لاہور ویکھو طیبه پاک وچ بنیا اے ہیڈ اوتھے
 جنکشن وچ بغداد اے رحمتاں دا کملی والے بنایا اے شہید اوتھے
 اُچی بولو نہ در حضور ﷺ اُتے بتی ادب دی بل دی اے ریڈ اوتھے
 نظامی دسنے دی کوئی لوڑ ناہیں گل پہنچ جاندی اے ٹو زیڈ اوتھے

اُن فٹ ملاں توں ایں دین اندر ذرا ویکھ تے سعی اپنی ہسٹری نوں
 بن جا در حضور دا توں منگتا لے کے کیہہ کرناں توں منسٹری نوں
 اوتھے بہہ جا جھولی نوں اڈ کے تے کی کرناں ایں کسے انڈسٹری نوں
 گل من نظامی دی آچھتی ایویں چکی پھر نہ کسے رجسٹری نوں

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

☆.....O.....☆

حسرت رہے کبھی نہ
بن طائرِ مدینہ
دیکھوں گا سبز گنبد
میں زائرِ مدینہ
تو کریمِ دو جہاں کا
میں شاعرِ مدینہ
محو طوافِ تیرے
سب دائرے مدینہ
کہتا پھرے نظامی
دل ہائے رے مدینہ

لاہور نظر تیری اجمیر سحر تیری
 اس بحر حقیقت میں بغداد لہر تیری
 دل ڈر کے لب نہ کھولے سن میری بنا بولے
 ہے دھوم زمانے میں اے صاحب در تیری

خوش ہو کے نبیؐ سے افسردو
 مانگو عقبیؑ دنیا بزدو
 آقاؐ سے کہو ظلمت کی جگہ
 شبیرؑ کا در قلبِ حرؑ دو

جدوں عربی گننے دی گل کرے

دل خشی دے نال چمک اٹھے جدوں عربی گننے دی گل کرے
 رو پیندا سوہنے دے عشق اندر جدوں اوہدے سفینے دی گل کرے
 ہو جانندی حالت ہور ایہدی جد حج دے مہینے دی گل کرے
 کہوے یار نظامی سب چھڈو آؤ سوہنے مدینے دی گل کرے

ایسا کرم کیتا کملی دا لڑے نے نعت کہن اُتے مینوں لا دتا
 میں ساں بھٹکیا ہو یا وچ رہواں سدھے راہ اُتے مینوں پا دتا
 نالے آکھیا میریاں لکھ نعتاں میرے ذہن نوں پاک فرما دتا
 مینوں عشق نظامی عطا کر کے فرق دوئی دا سارا مٹا دتا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆
جدوں عربی نگینے دی گل کرئے

بات کر مدینے کی
عرب کے نگینے کی

سحر چشم میں دل کے
ڈوبتے سفینے کی

زائروں کے متلاشی
وصل کے مہینے کی

نکھتیں ہواؤں میں
آپ کے پسینے کی

رہنمائی طیبہ سے
نعت میں نبیؐ نے کی

حرف گنج میں تشریح
اپنی آپ ہی نے کی

آرزو میں مرنے کی
آرزو میں جینے کی

لا الہ الا
مصطفیٰؐ سے تمنا ہے
پینے کی

منقبت مولا علی شیر خدا

بطرز۔ جن پیارا ملے کوئی دکھ پھولے

علیؑ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا
ہر اک دکھڑا اوہنوں ہے بھل جاوندا

منیا سارے جگ خدا دے شیر نوں
فاتح خیر ، حیدر اوس دلیر نوں
پھڑ کے بانہہ اوہ رب دے نال ملاوندا
علیؑ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

مولا علیؑ نوں شانناں ملیاں خوب نہیں
ایویں تے نہیں مولا دے محبوب نہیں
شہر علم دا در علیؑ کہلاوندا
علیؑ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

گل ولایتیاں والا سرتے تاج اے
 پیر علیؑ دی ہر ہر پاسے واج اے
 پیر علیؑ ہے ڈبیاں بنے لاوندا
 علیؑ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

فاتے کر دے اُنج سخی سلطان نے
 رب نے لائے نانویں دوجہان نے
 منگتا آپ دا بادشاہی ورتاوندا
 علیؑ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

کملی والا خود جہدے نال پیار کرے
 اپنی الفت والا رب اِظہار کرے
 اللہ دی تلوار علیؑ کہلاوندا
 علیؑ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

یار نظامی علیؑ دی دساں شان اے کیہہ
 آون والیاں تائیں کردا دان اے کیہہ
 قطرہ منگے دریا جھولی پاوندا
 علیؑ دا نعرہ جس ویلے کوئی لاوندا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆

منقبت مولانا علی شیر خدا

غم سے کرتا بری	نعرۂ	حیدریؑ
تو ہے شیر خدا	اے نبیؐ کے	وصیؑ
کر خدا آشنا	فاتح	خیبری
ان گنت،	تیرے	ہیں
شہر احمد،	علم کا	ہیں
سرنگوں ہر ولی	در پہ، تاج	ولا
تیرا شبیرؑ ہے	بانیء	الا
حرف توصیف کا	دے مجھے بھی	صلہ
ناؤ کو نہ رہے	نا خدا سے	گلہ

کرتا	شاہی	عطا	کشی	فائدہ	کرتا
جس کے	سلطان	گدا	تو	وہ	سلطان
تیرا	دربان	ہے	تیری	ہی	شان
قاب	توسین	تو	آئینہ	زور	ترا
ذوالفقار	خدا	ہے	زور	بازو	ترا
یا	علی	مرضا	صدقہ	سبز	قیام
مانگوں	قطرہ	تو	در سے	دریا	عطا

رمضان پیارا ٹر چلیا

مومن پئے زاریاں کر دے نے رمضان پیارا ٹر چلیا
گنہگاراں تے سیاہ کاراں دی بخش دا سہارا ٹر چلیا

عاشق دے دل نوں کھچ پیندی سونہہ رب دی ایہدے جاون تے
بیڑی نوں اپنے دل کر کے ویکھو آپ کنارا ٹر چلیا

مورکھ کی جانے شان ایہدی کر سکدا نیں پہچان ایہدی
مورکھ تے ہو آزاد گیا مومن دا گزارا ٹر چلیا

نہیں بھلنا تراویح دا پڑھنا نہیں بھلنی سحری افطاری
ہر پاسے عجب اک خوشیاں دا ایہہ لے کے نظارا ٹر چلیا

من رجا نہیں اے تیرے توں گل سن لئے جاون واٹریا
اج لے کے رحمتاں برکتاں دا سامان توں سارا ٹر چلیا

ایس آونا نظامی سال پچھوں ایہدی خدمت فیر نصیب ہووے
ایوں نال خوشی دے کر ودیا اللہ دا پیارا ٹر چلیا

☆☆ اردو ترجمہ ☆☆
رمضان پیارا اثر چلایا

سر پہ فرقت کو تان چلا
ایز رحمت رمضان چلا

عزت میں کمی نہ ہو پھر سے
آنے کے لیے مہمان چلا

رمضان کا موسم جاتے ہی
دل میں گھسنے شیطان چلا

افطار و سحر قرآن سنا
محسن کر کے احسان چلا

واپس طیبہ جانے والا
رحمت برکت کر دان چلا

منے کا نظامی رضاں سے
ہو پیدا پھر ارمان چلا

گر نام اُن کا کاغذ پہ لکھوں

گر نام اُن کا کاغذ پہ لکھوں
کاغذ زمیں پر گر جائے گا

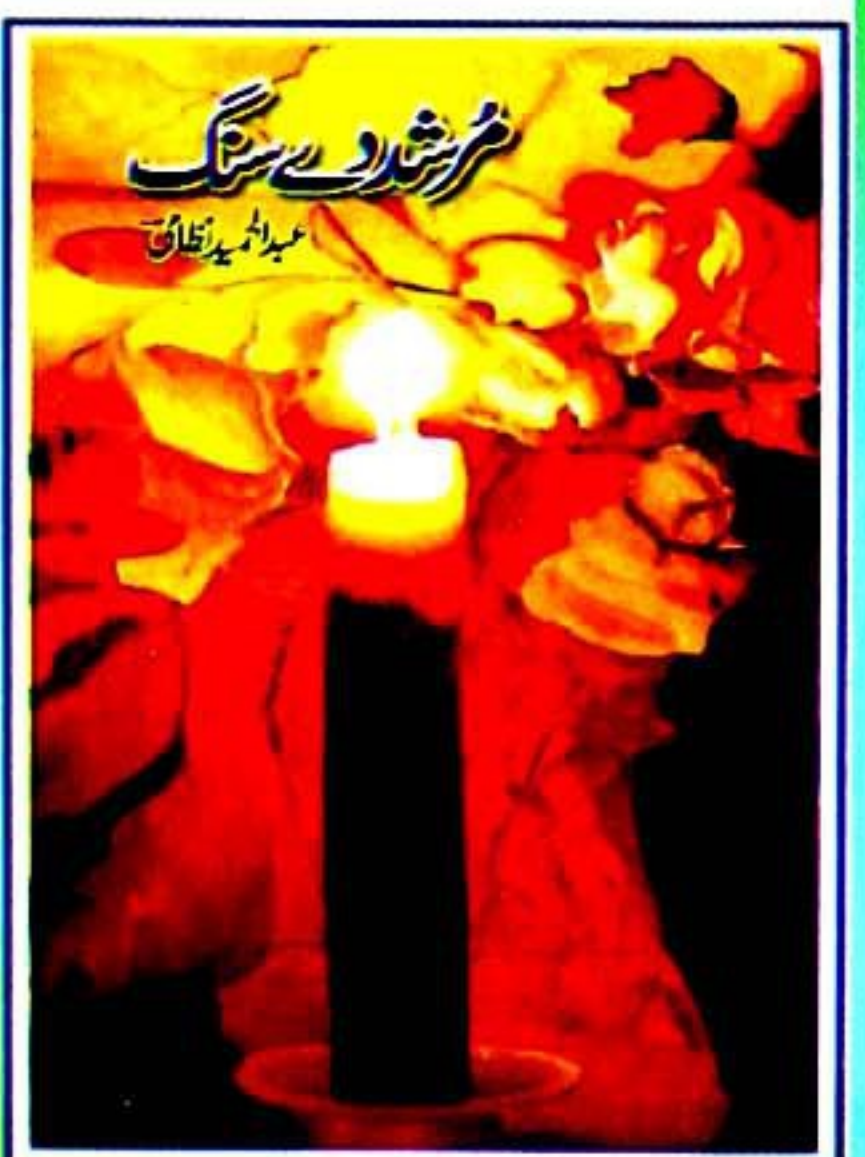
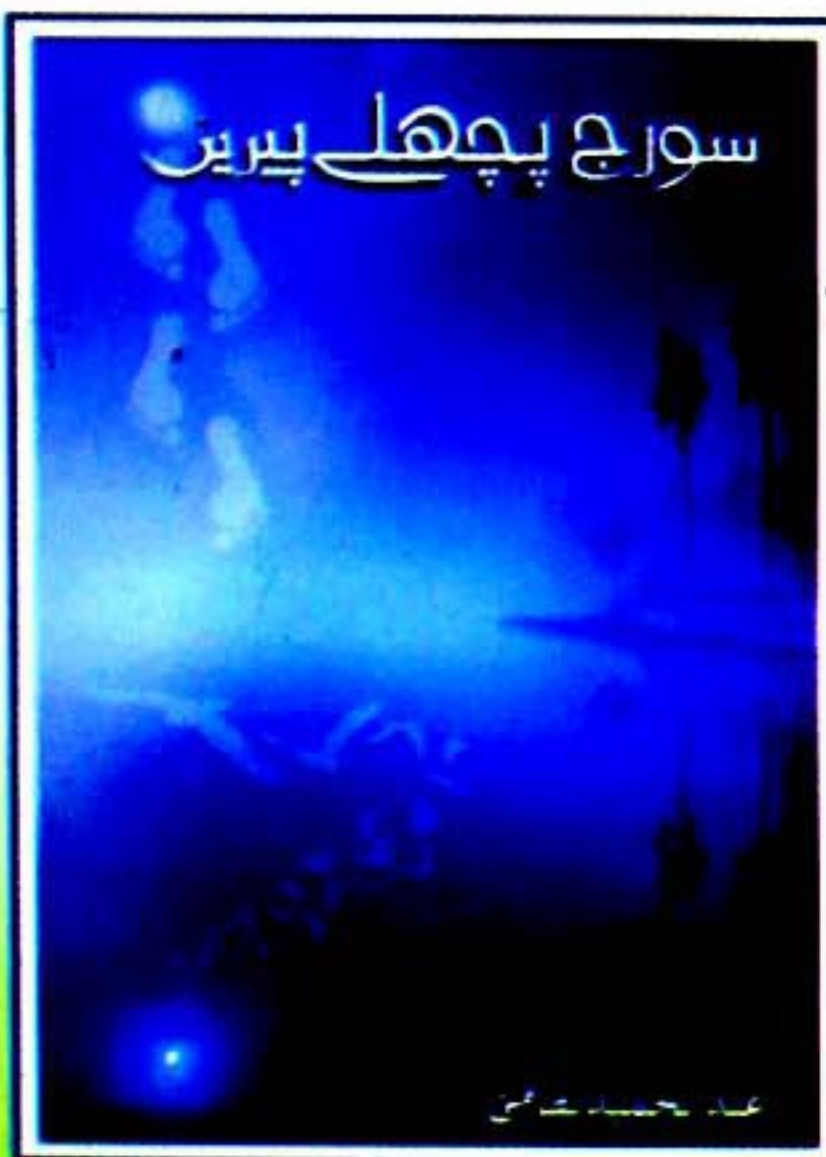
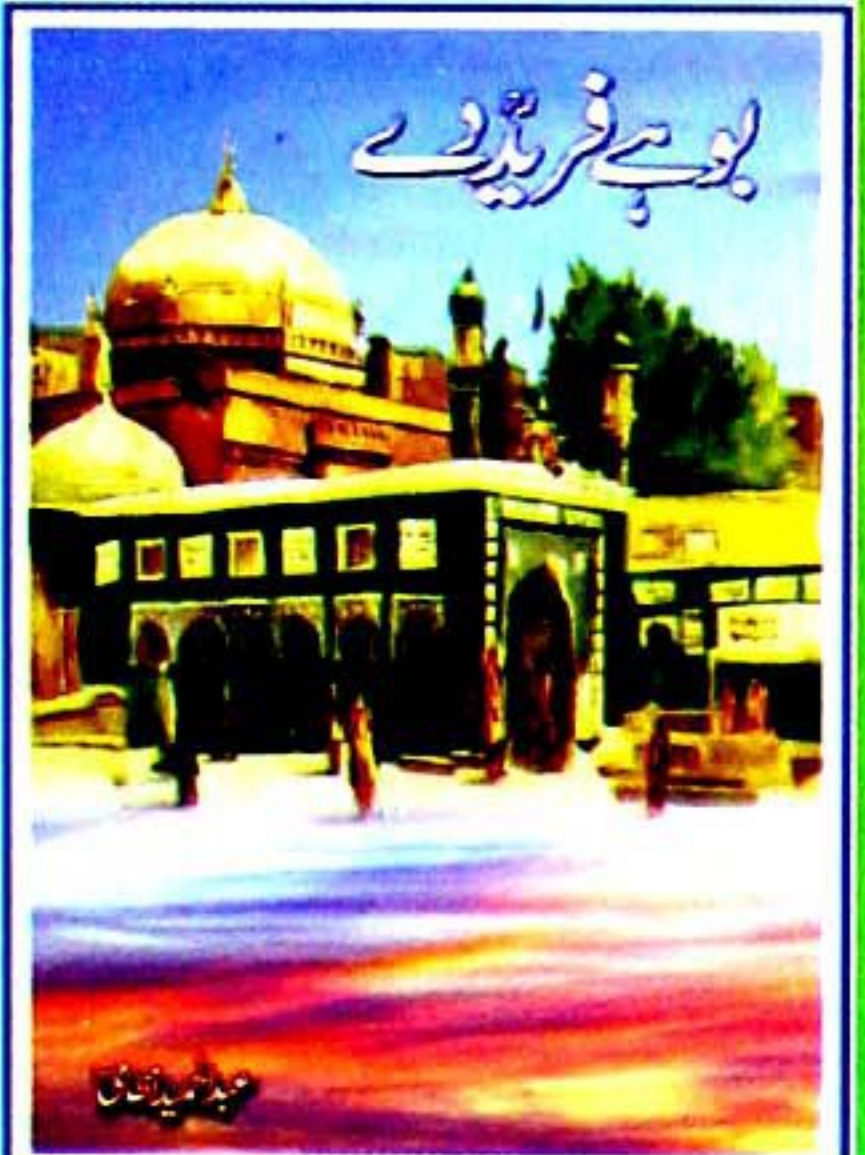
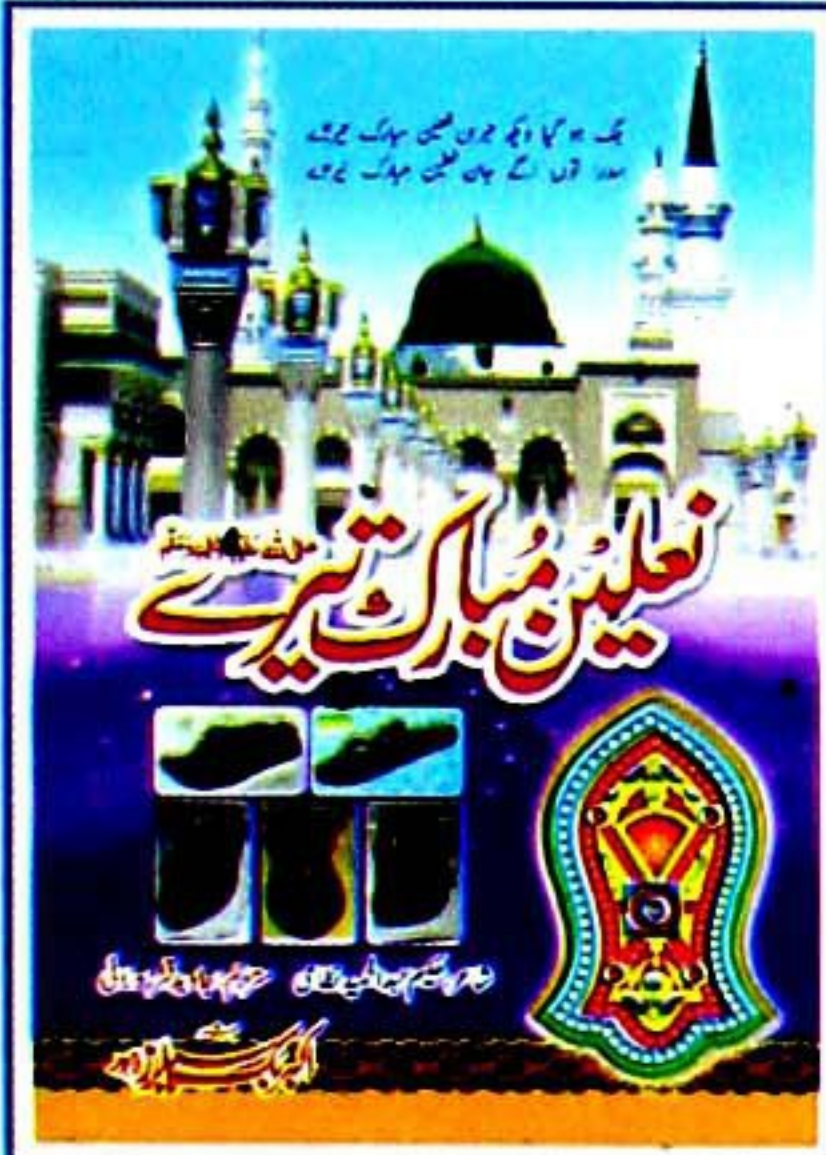
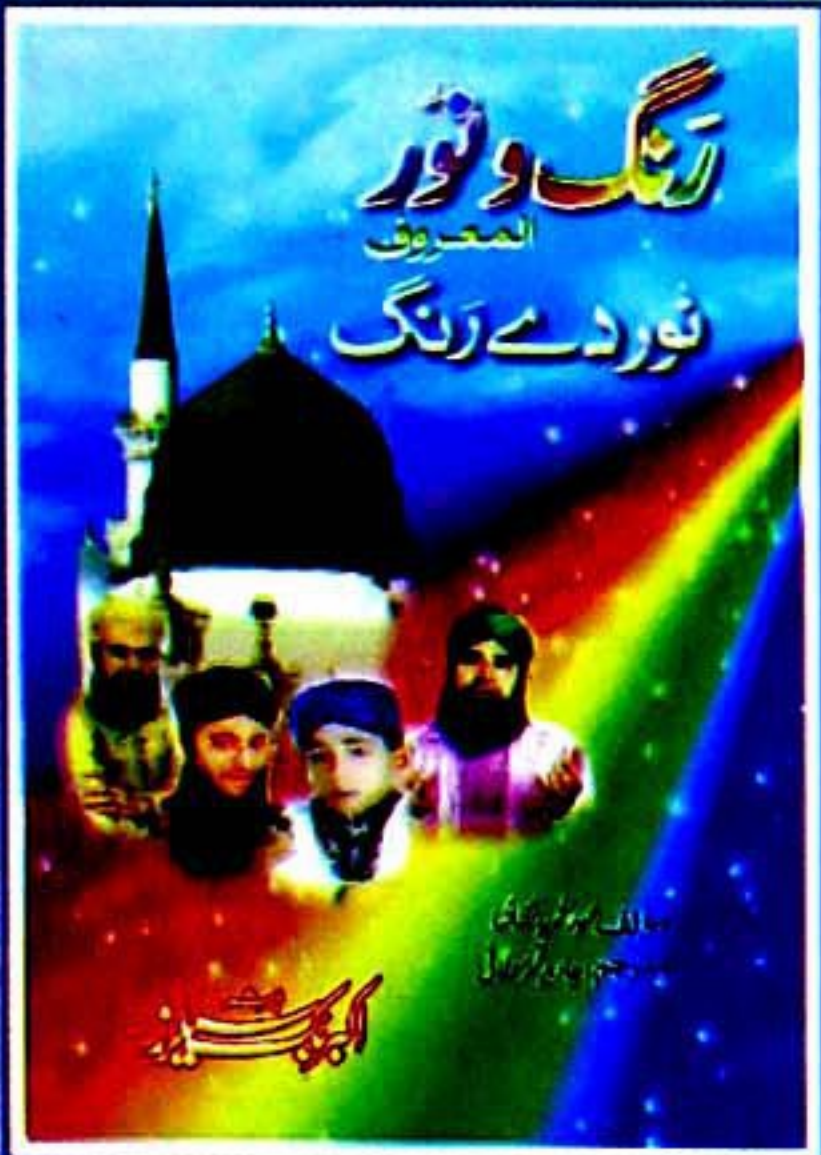
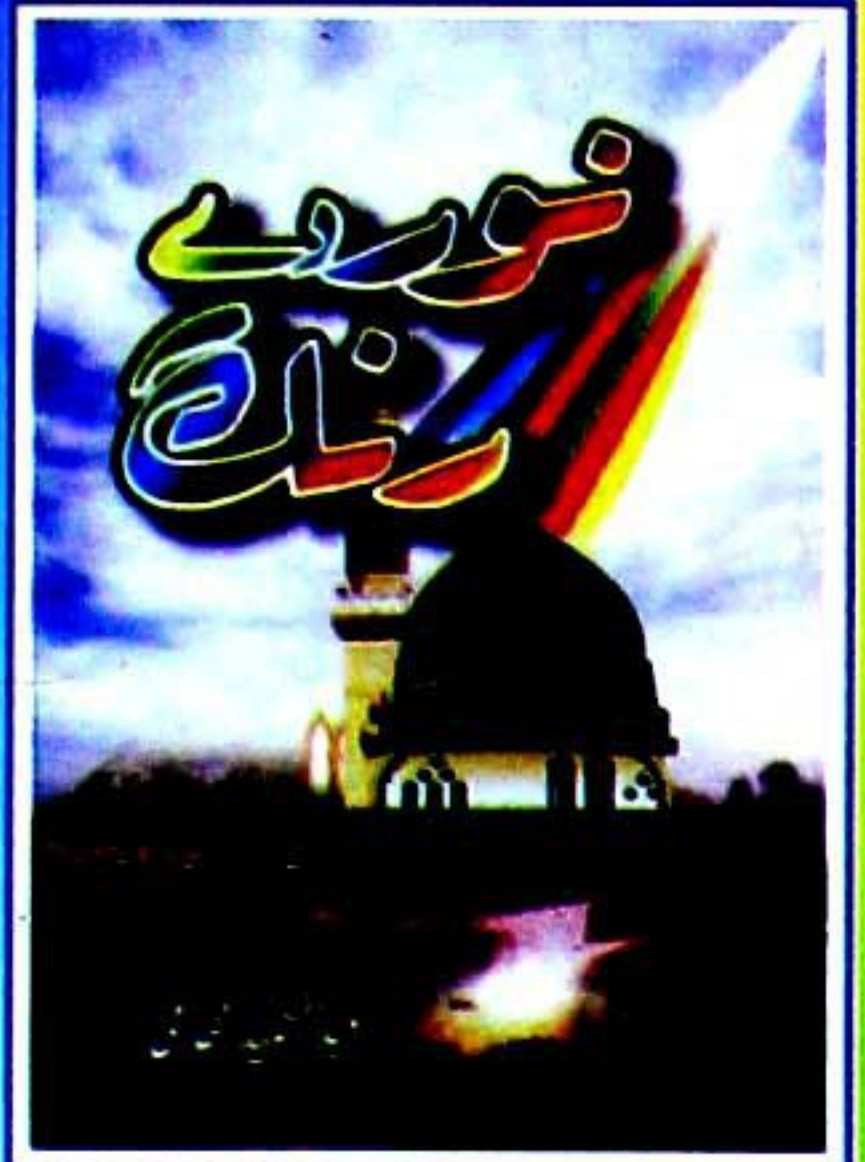
لکھوں اگر ابر باراں پہ
ابر بھی زمین پر بکھر جائے گا

لکھتا ہوں خوشبو صلی علی
روح میں میری اتر جائے گا
حمید نظامی

عبدالحمید نظامی
کی دیگر تصنیفات



(نظمیں دی کتاب)
چائن سوچاں دے



زبیدہ سنٹر 40- اردو بازار، لاہور
فون: 042-37352022

اکبر پبلشرز